

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb *l'Operación Puerto*

Claudi Martín i Ges

claudi_martin@hotmail.com

Índex

<u>Introducció</u>	1
La idea d'Unipublic. Un antecedent del UCI ProTour?.....	2 i 3
<u>El Circuit UCI ProTour</u> . La lliga tancada.....	3
Tipus d'equips i circuits. Definició.....	3 i 4
Les llicències dels esdeveniments o competicions ProTour.....	4 i 5
<u>Les proves UCI ProTour. Les crítiques a les inclusions i a les exclusions. La coincidència de dates entre competicions</u>	5 a 8
Les proves UCI ProTour.....	5 a 6
Les crítiques a les inclusions i a les exclusions.....	6 i 7
La coincidència de dates entre competicions.....	7 i 8
La Comissió de Llicències del ProTour.....	8
<u>La llicència i els equips ProTeam</u>	8 a 10
Els corredors dels ProTeams.....	10
Els contractes.....	10
Durada, extinció i retirada de la llicència.....	11
Els equips que formen el ProTour i les seves societats.....	11 i 12
El patrocini dels equips ProTour, dels Continentals Professionals i dels Continentals espanyols.....	12 a 14
La retransmissió del ProTour i els problemes de celebració de competicions.....	14 i 15
Les noves classificacions UCI: individual, per equips i per nacions.....	15 i 16
La distinció del ProTour. La llacuna del maillot de líder del circuit UCI ProTour.....	16 i 17
Els canvis en el Campionat del Món.....	17 i 18
El fons de reserva UCI ProTour i el fons de solidaritat.....	18
La situació actual del ProTour. El conflicte amb l'equip Unibet.com.....	18 a 21
El perjudici que ha rebut l'equip Unibet.com.....	20 a 21
<u>L'Operación Puerto</u>	21 a 55
Eufemiano Fuentes.....	22
Manolo Sáiz.....	22
Ignacio Labarta.....	23
José Luis Merino.....	23
Alberto León.....	23
La UCO.....	23
Els fets de l' <i>Operación Puerto</i>	23 a 24
Llistat amb els corresponents efectes dels productes o mètodes utilitzats.....	25 a 31
Els fets o accions que es van produir els següents dies.....	31 i 32
Nomenclatura pels medicaments i mètodes utilitzats i nomenclatura en els pseudònims.....	32 a 34
Filtracions o opinions?.....	34 i 35

El dia de l'aixecament del sumari.....	35
Forma d'identificació de la majoria de corredors.....	36 i 37
Situació actual dels ciclistes que se'ls ha imputat a l' <i>Operación Puerto</i>	37 i 38
El Codi Ètic del Circuit UCI ProTour. El codi que no compleixen ni els seus firmants.....	38 a 40
A voltes amb l'ADN.....	40 a 42
Present i futur del dopatge.....	42 a 44
<u>L'arxiu del cas a Espanya</u>	44 a 46
Les reaccions a l'arxiu del cas.....	46
La reacció del PP a l'arxiu de l' <i>Operación Puerto</i>	46 i 47
El cas alemany: la retirada de l'últim gran: Jan Ullrich.....	47 i 48
<u>El cas italià</u>	
L'arrepentiment de Basso.....	48 a 50
La confessió de Michele Scarponi.....	50
Els altres esportistes a l' <i>Operación Puerto</i>	50 a 53
La relació amb la llei antidopatge i les coincidències entre dates.....	53 a 55
Bibliografia bàsica	56 a 57

Introducció

A les grans voltes (Giro, Tour i Vuelta) s'hi participava per un sistema d'invitacions les quals cada vegada eren més difícils d'atorgar. Fins l'any 2002, al Tour de France, es classificaven 16 equips i la resta eren invitats. Els invitats reclamaven que la seva invitació se sabés el més aviat possible per poder planificar a temps la temporada. També sol·licitaven el mateix en el cas que no se'ls concedís invitació.

A partir de llavors es va canviar el criteri de participació per a l'any 2003: hi haurien 14 equips fixos (els 10 del Top Ten UCI, els guanyadors de la general individual i per equips d'aquesta carrera l'any passat més el del guanyador de la Copa del Món de l'últim any). Se seguia la llista de la UCI per cobrir les vacants fins a cobrir els 14 equips, hi havia 4 invitats que es coneixien a principis de febrer i la resta eren invitats 45 dies abans de la prova.

Aquest és un dels fets que va provocar la creació del ProTour: els problemes amb les invitacions. Ciclistes com Mario Cipollini o Marco Pantani s'havien quedat fora de la participació al Tour, l'esdeveniment esportiu més important que se celebra anualment. Junt amb unes mesures de globalització en el ciclisme que impulsava la UCI (Unió Ciclista Internacional), es va crear el circuit UCI ProTour.

Es volia que fos un circuit que aportés una major combativitat i espectacularitat, però ha comportat un gran desemborsament econòmic per part dels equips que hi participen, poca repercussió i més conflictes dels que ja hi havien. A més, el fet de coincidir diverses competicions al mateix moment no ha ajudat que es pogués veure una major combativitat.

En el ProTour, actualment, cal destacar a nivell general dos fets: el desacord dels tres grans organitzadors (RCS Sport, ASO i Unipublic) amb aquest Circuit i la marginació que rep l'equip Unibet.com, equip que ha hagut de pagar com qualsevol altre equip que pertany a aquest Circuit però, en canvi, se'l priva de participar en les competicions que organitzen els anteriors organitzadors.

El ProTour ha comportat una sèrie de problemes importants que s'han vist accentuats amb el Codi Ètic i la seva relació amb l'*Operación Puerto*.

Deixant a part les violacions del sumari de l'*Operación Puerto*, les filtracions interessades i la poca precisió de l'informe de la Guardia Civil, el principal problema ha estat el conflicte creat pel Codi Ètic. Els ciclistes que se'ls ha implicat a l'*Operación Puerto* van ser apartats al mateix moment que va sortir el seu nom i seguint els criteris del Codi Ètic. Però a la vegada, l'empresa organitzadora del Tour (Amaury Sport Organisation, ASO) ha actuat pel seu compte negant-se a que les proves que ells organitzen hi participin ciclistes implicats encara que els ciclistes puguin seguir competint gràcies a l'arxiu del cas. No hi ha hagut sanció penal i tampoc esportiva. Només a Itàlia i a Alemanya s'ha seguit amb el cas.

El ProTour, el Codi Ètic, els organitzadors de les tres Grans Voltes, la mateixa UCI i la transformació en un esport massa mediàtic en la premsa (en l'aspecte negatiu) han provocat tota una sèrie de controvèrsies difícils de resoldre referents tant en la participació de proves com en els assumptes de dopatge i les seves solucions. A part, situacions sense base jurídica, sense fonament i absurdes com el fet de l'obligació de firmar cada ciclista una carta per poder córrer el Tour on si un corredor dona positiu haurà d'abonar el seu salari anual a la UCI (entre d'altres requeriments), no ajuden gens al recolzament del ciclisme. Tant de bo que en un temps no molt llunyà es parli de ciclisme com a esport. Ja sigui pel sacrifici, per la història, per l'èpica o per la llegenda que sempre l'ha envoltat.

La idea d'Unipublic. Un antecedent del UCI ProTour?

Unipublic, empresa organitzadora de la Vuelta España entre d'altres voltes ciclistes i competicions esportives, va presentar, a l'estiu del 2002 (poc temps abans de disputar-se aquella edició de la Vuelta) una idea innovadora. La proposta comportava una sèrie de mesures que podien revolucionar les tres grans voltes per etapes (Giro, Tour i Vuelta) i posar fi a la polèmica que hi havia hagut sobre les invitacions atorgades a les grans voltes, sobretot en els últims anys. Era un intent de revolució del reglament esportiu d'una competició.

Aquest projecte constava de la participació de 32 o 36 equips dividits en dos grans grups de 16 o 18 equips cadascun d'ells durant la primera setmana de competició de la Vuelta. El repartiment d'equips es faria segons la classificació per equips de la UCI. Aquests dos grans grups d'equips disputarien la mateixa etapa al mateix dia i amb una hora o hora i mitja de diferència entre ells havent-hi dos líders en totes les classificacions.

Al finalitzar la primera setmana de carrera s'unificarien els dos grups quedant exclosos o eliminats una xifra d'entre 14 i 18 equips. Seguirien els equips dels líders i els que tinguessin millors corredors classificats a la general. El gran dubte era si valien els temps realitzats a la primera setmana o el temps s'havia d'iniciar de nou.

Hi van haver diverses veus a favor i en contra. Pel que fa als directors d'equips, per exemple, Manolo Sáiz (ONCE-Eroski) i els germans Pérez (Relax-Fuenlabrada) hi estaven a favor; Eusebio Unzué (ibanesto.com) i Miguel Moreno (Jazztel-Costa de Almería), ho acceptaven però amb matisos; i, Julián Gorospe (Euskaltel-Euskadi) i Vicente Belda (Kelme), creien que hi havia més inconvenients que avantatges. De la mateixa forma hi havia equivalència entre els ciclistes: uns estaven a favor i altres hi estaven en contra, tots amb els seus corresponents arguments.

Els organitzadors de les altres dues grans voltes (Giro i Tour) ho van alabar però no es van plantejar adoptar-ho. La UCI, en canvi, hi va donar el vist-i-plau. Per a que es pogués posar en marxa en la mateixa edició de la Vuelta'02 els equips ho havien d'acceptar en una reunió celebrada a finals del mes de juny del mateix any. En la reunió es va decidir posposar-ho fins al 2003 degut a les llacunes que presentava el projecte i a la imminent celebració de la Vuelta. La principal controvèrsia era si comptarien els temps realitzats en la primera setmana (cosa injusta segons la majoria), quins serien els criteris d'unificació dels dos grans grups o pilots i quin seria el criteri que seguiria TVE: si donar els dos finals d'etapa o alternant-los cada dia entre els dos grups.

Avantatges:

- Innovació.
- Revulsiu en la primera setmana.
- Possibilitat de participació d'equips que d'una altra manera no podrien participar a les Grans Voltes per etapes i peticions suficients d'equips .
- Vist-i-plau de la UCI.
- Viabilitat a nivell organitzatiu.

Inconvenients:

- Precipitació del projecte.
- Criteris de classificació.
- Retransmissió de televisió.
- Duplictat de premis en la primera setmana i, en conseqüència, increment del pressupost.

Aquesta proposta d'Unipublic no és un antecedent del ProTour com a tal. Sí que és un intent de modificació dels criteris participatius en una determinada competició, però no una lliga tancada en si.

El Circuit UCI ProTour. La lliga tancada

El Circuit UCI ProTour consisteix en la participació dels equips més importants en les carreres més importants. Per a que un equip pugui participar en una carrera ProTour necessitarà una llicència que el declari com a equip ProTour (UCI ProTeam) i per la qual acceptarà les regles del Circuit UCI ProTour i de la UCI.

L'encarregat de lliurar les llicències és la Comissió de Llicències de la UCI. Només hi haurà 20 equips que disposin de llicència ProTour que es repartiran a través de criteris geogràfics i, en cas de dubte o en què en un àmbit geogràfic concret hi hagi més peticions que llicències disponibles, es farà seguint una sèrie de criteris com la qualitat i rapidesa en la realització de les condicions per a la concessió de llicència, que l'equip es prevegi que tingui una estabilitat econòmica durant els 4 anys pels que es concedeix la llicència, la qualitat dels corredors, el compliment de la regulació de la UCI i els contractes amb els corredors, amb les obligacions legals, amb l'ètica de l'esport (matèria de salut i dopatge) i altres elements que no comportin descrèdit al ciclisme. L'incompliment d'aquestes condicions pot comportar el retall del temps de la llicència o la pèrdua de la mateixa.

Els equips hauran de complir també en la documentació aportada que serà examinada per la Comissió de Llicències: omplir el formulari de llicència, un informe realitzat per un auditor designat per la UCI o altres documents que la UCI es reserva la potestat de demanar. Tot això s'haurà de realitzar en francès o en anglès. En cas de realitzar-se en un altre idioma s'ha d'acompanyar d'una traducció.

Una vegada examinada tota aquesta documentació per la UCI, la mateixa federació internacional publicarà un informe sobre l'atorgament de llicència que serà positiu o negatiu (sempre raonat) i en el qual l'interessat pot queixar-se. Ho pot fer a través de documents nous sempre que serveixin per aclarir les explicacions o justificar aspectes prèviament aportats en la documentació per a l'adquisició de llicència. La UCI també hi pot prendre part.

Tipus d'equips i circuits. Definició

Tot i els inconvenients i les llacunes que hi va haver (i encara hi ha) el final es va crear la lliga tancada tenint com a màxim impulsor la UCI. Amb la finalitat, segons la mateixa federació, de treure importància al Tour de France i sota el lema "els millors en les millors carreres". Al final, doncs, es va crear el ProTour i, en conseqüència, també un nou sistema d'organització d'equips i carreres.

El ProTour entra en vigor a la temporada 2005 contant, sempre segons criteri de la UCI, amb totes les carreres importants dins d'aquest calendari i la resta entrant a formar part dels altres calendaris d'àmbit continental (aquí s'hi van incloure les proves reservades als Sub-23).

Exceptuant els equips ProTour, que són 20, a la resta sí que hi ha hagut un augment d'equips cosa que xoca amb la desaparició d'algunes carreres.

Respecte als tipus d'equips se'n distingeixen 5 tipus diferents. Són els següents:

- **Equips UCI ProTour o UCI ProTeams.** Són la élit dels professionals. Hi ha 20 equips d'aquest tipus.
- **Equips Continentals Professionals.** Hi havia un total de 24 equips per l'any 2005 (21 equips europeus, 2 d'americans i 1 d'asiàtic). Actualment hi ha 27 equips (22 d'europeus, 4 d'americans i 1 d'Oceania).
- **Equips Continentals.** Són equips Professionals o no Professionals. Hi havia 79 equips europeus, 13 d'asiàtics, 7 d'americans, 2 d'africans i 2 d'Oceania. Actualment n'hi ha un total de 137: 96 d'europeus, 25 d'americans, 12 d'asiàtics, 3 d'Oceania i 1 d'africà.
- **Equips Nacionals.** Són les Seleccions nacionals.
- **Equips Regionals i/o de Club.** Són els mateixos d'abans del ProTour. No han experimentat canvis.

Pel que fa a les carreres que es disputen s'engloben en sis calendaris diferents:

- **UCI ProTour.** Consta de 27 proves (fins l'any 2006). Es compon de les principals carreres per etapes i carreres d'un dia. Entre elles hi ha les tres Grans Voltes, les que formaven part de l'antiga Copa del Món, les que estaven considerades com a Fora de Categoria a l'any 2004 (HC) i altres carreres que en el seu moment es van dir que eren "estratègiques" o "importantes". Hi han de participar tots els equips UCI ProTour i hi poden participar els equips Continentals Professional si hi són invitats.
- **5 Circuits Continentals.** És un calendari per continents: UCI Europe Tour, UCI Africa Tour, UCI America Tour, UCI Asia Tour i UCI Oceania Tour.

Dins de cada dels cinc anteriors calendaris les proves que l'any 2004 es consideraven de Classe 1 a partir d'aquesta creació es van considerar com a Fora de Categoria (Proves HC) on hi poden participar equips ProTour que no comportin més del 50% dels corredors participants, equips Continentals Professionals i els equips Continentals del país on es corri; les que eren de Classe 2 o 3 van passar a ser de Classe 1 i hi poden participar els corredors d'equips ProTour mentre no superin el 50% del total, els Continentals Professionals, els Continentals i els Nacionals; i, les que abans eren de Classe 5 (les obertes a professionals i aficionats), les de Classe 6 i les de Classe 7 van passar a formar part de la Classe 2 on hi participaran els Continentals Professionals del país on es corri, els Continentals, els Nacionals i els Regionals i Clubs.

A més, cada un dels sis calendaris englobava tres rànquings: el de corredors, el d'equips i el de nacions. També es va adaptar la nomenclatura de les diferents proves de tal forma que amb dues lletres s'identifica qui pren part en cada prova: ME = Homes Élit, WE = Dones Élit, MJ = Homes Júnior i WJ = Dones Júnior. Aquestes dues lletres van seguides de dos números que indiquen si la carrera és d'un dia o per etapes; un punt; i, la categoria de les mateixes (ex.: ME 1.HC o WE 1.2).

Les llicències dels esdeveniments o competicions ProTour

Cada competició per poder formar part del ProTour ha de tenir una llicència. Com a màxim hi poden haver 30 llicències de competicions amb un màxim de 5 per país. La nacionalitat de la llicència serà determinada per on té lloc la competició o esdeveniment. Si una competició engloba més d'un país es determinarà pel lloc on l'organitzador té les oficines.

D'aquesta forma a França li corresponen 5 competicions; a Itàlia, Espanya i Bèlgica, 4; a Suïssa, 3; a Alemanya i a Holanda, 2; i, a Polònia, 1. Al Tour del Benelux o l'Eneco Tour, de creació pròpia de la UCI, no es fa esment per part de la UCI a on pertany, si a Bèlgica, Holanda o Luxemburg.

La llicència només fa referència a una competició en concret i garanteix l'estatus de ProTour. No té cap impacte sobre el propietari dels drets de la carrera.

En el cas que hi hagi alguna llicència disponible des de gener del 2005, serà la UCI qui decidirà l'ordre de preferència o l'augment d'esdeveniments. Això ho farà d'acord amb el nivell esportiu, el format i l'estructura, la qualitat de l'organització i la seva seguretat, l'audiència i la cobertura per televisió, compliment del reglament UCI i amb les obligacions legals i contractuals, el compliment de la ètica esportiva i l'absència de qualsevol element que pugui malmetre la imatge del ProTour i l'esport del ciclisme en general.

El termini per enviar el requeriment de llicència per ser prova ProTour al 2007 va ser el 31 d'agost del 2006. Si s'envia alguna sol·licitud posterior a aquesta data no hauria estat examinada sempre que ja s'hagués arribat al màxim número de llicències.

El mateix Consell del ProTour pot proposar a diferents competicions ser ProTour ja sigui per la seva importància estratègica o pel desenvolupament del ciclisme. Només l'UCI ProTour per ell mateix pot proposar un esdeveniment per a llicència ProTour. De fet, s'ha rumorejat que la Volta a la Comunitat Valenciana, Vuelta a Burgos o, més recentment, el Tour Down Under podrien ser proves ProTour.

La llicència també és vàlida per 4 anys, si no és renovada al final d'aquest període, la llicència s'extingirà. També pot ser retirada.

La propietat de la llicència recau sobre el propietari de l'esdeveniment. A l'organització se li obliga a tenir una transparència en l'àmbit financer, no hi pot haver risc d'insolvència o ser insolvent. També se'ls demana que participin en la promoció del ProTour, per exemple, a través del marxandatge acordat per la UCI cosa pràcticament impossible en les carreres de gran tradició que estan dins el ProTour. Aquestes ja tenen el seu propi marxandatge.

Les proves UCI ProTour. Les crítiques a les inclusions i a les exclusions. La coincidència de dates entre competicions

Les proves UCI ProTour

El ProTour és un calendari que comporta més de 150 dies de competició. Les competicions que tenen la consideració de ProTour són les següents:

- Paris – Nice*
- Tirreno – Adriatico**
- Milano – San Remo**
- Ronde van Vlaanderen (Tour de Flandes)
- Euskal Herriko Itzulia (Volta al País Basc)
- Gent – Wevelgem
- Paris – Roubaix*
- Amstel Gold Race
- Flèche Wallonne*
- Liège – Bastogne – Liège*
- Tour de Romandie
- Giro d'Italia**
- Volta a Catalunya
- Critérium du Dauphiné Libéré

- Tour de Suisse
- Eindhoven Team Time Trial
- Tour de France*
- HEW Cycclassics Cup Hamburg (actual Vattenfall Cycclassics)
- Eneco Tour / Tour de Benelux
- Donostia Klasikoa (Clàssica de Sant Sebastià)
- Deutschland Tour
- Vuelta a España***
- GP Ouest France – Plouay
- Tour de Polonia
- Züri Metzgete (GP Zurich)
- Paris – Tours*
- Giro di Lombardia**

*Competicions organitzades per ASO.

**Competicions organitzades per RCS Sport.

***Competicions organitzades per Unipublic.

La participació en totes les proves ProTour per part dels ProTeams és obligada. A més, la UCI considera que l'equip ha de ser competitiu cosa que ha vegades és molt difícil d'aconseguir per diverses raons: lesions dels ciclistes o competició en altres proves a la vegada. Si no pren part en una competició ProTour sense absència justificable o es retira l'equip pot ser obligat a pagar una multa d'entre 10.000 i 20.000 CHF (entre uns 6.000 € i uns 12.000 €) al fons de reserva i al fons de solidaritat del ProTour. En una volta per etapes aquesta xifra es multiplicarà pels dies que quedin sense competir degut a l'absència o retirada.

L'equip també haurà d'utilitzar el logotip del ProTour sempre que sigui d'acord amb les normes de la UCI.

Les crítiques a les inclusions i a les exclusions

És discutible tant la inclusió com l'exclusió d'algunes proves. Per exemple, respecte a la inclusió, és criticable la inclusió de proves com el Tour de Polònia, l'Eindhoven Time Trial, l'Eneco Tour, el GP de Plouay o fins i tot del Deutschland Tour. La UCI ha dit, i encara diu, que per ser considerat esdeveniment ProTour s'han de complir una sèrie de requisits com tenir solvència econòmica, una bona organització, una logística adequada o que ha de ser un esdeveniment que estigui ben assentat tant en el calendari de competició com a nivell de màxima competició, entre d'altres requisits.

L'Eindhoven Time Trial i l'Eneco Tour són dues competicions que van néixer coincidint amb la creació del ProTour, per tant, en va ser la primera edició. L'Eindhoven Time Trial és una contrarellotge per equips que es disputa a Eindhoven (Holanda) però és una prova que en si mateixa no té molta atracció pels equips ProTour, com a molt pot ser important per la proximitat amb el Tour de France i utilitzar-la els equips com a entrenament o preparació per la contrarellotge per equips del Tour sempre que en aquella edició n'hi hagi. Però, pels equips, és molt més seriosa la contrarellotge per equips del Tour que la Eindhoven Time Trial, només cal comparar els resultats de l'Eindhoven Time Trial i els de la contrarellotge del Tour quan el mateix any ha coincidit que tenia contrarellotge.

L'Eneco Tour o Tour del Benelux és una volta ciclista de 8 dies que transcorre per Holanda, Bèlgica i Luxemburg. Es va crear justament amb la creació del ProTour i, la seva primera edició, es pot entendre com a la més mal organitzada. La segona edició el canvi en l'organització ja va ser més considerable.

El Tour de Polònia és una prova d'una setmana però sense excessiva tradició dins del ciclisme, fins el 2000 pràcticament tot havien estat victòries locals a la general final tot i que aquest any complirà l'edició número 64. S'ha vist beneficiada per la globalització del ciclisme que des de fa uns anys intenta crear la UCI i també per la proximitat amb el Campionat del Món. És la última volta per etapes del ProTour.

El GP Ouest France – Plouay va ser creat a l'any 1931 però la seva relació difícilment ha sortit més enllà del calendari francès. El ProTour sí que ha obligat a què hi hagués molta més participació estrangera que abans. Això sí, la Bretanya és un dels llocs on hi ha més aficionats al ciclisme. Plouay també ha organitzat un Campionat del Món.

El Deutschland Tour sí que actualment el podem considerar com una prova més consolidada (encara que dins del ProTour és de les que ho és menys) sobretot per la injecció econòmica que va rebre a partir de l'any 2002 el què va provocar una millor esponsorització i corredors i equips de més nivell ja abans de la creació del ProTour. Amb el ProTour va canviar de dates: de finals de maig o principis de juny a mitjans d'agost. És la única prova per etapes del calendari alemany.

Van quedar fora del ProTour voltes per etapes com la Setmana Catalana (ara ja desapareguda), Euskal Bizikleta, KBC Driedaagse van De Panne - Koksijde (3 dies de la Panne), Critérium International, Tour Méditerranéen, Volta ao Algarve, Giro del Trentino, Volta a Portugal, o curses d'un dia com Het Volk, Giro del Piamonte, Kuurne-Bruxelles-Kuurne o E3 Prijs Vlaanderen. La gran majoria d'aquestes competicions complien de sobres els mateixos arguments que altres per ser dins la lliga ProTour i en alguns casos el nivell de corredors o competició és actualment encara superior a algunes proves ProTour.

De fet, encara que la UCI hagi insistit sempre en què la lliga ProTour seria molt beneficiosa tant pels equips, les carreres com la competició en general, el G.P. Zurich, una de les proves més antigues del calendari (creada al 1914), aquest any ja ha anunciat que no se celebrarà per falta de mitjans econòmics ja que els organitzadors no han pogut trobar cap patrocinador que cobreixi les despeses.

Els organitzadors del Henninger Turm que es disputa l'1 de maig i pertany a la categoria 1.HC del circuit Europe Tour, han sol·licitat públicament ocupar el lloc del G.P. Zurich a la lliga elitista.

La coincidència de dates entre competicions

El calendari UCI ProTour comença a principis de març amb la Paris-Nice i acaba a finals del mes d'octubre amb el Giro di Lombardia. Això comporta molts dies competició i coincidència de dates entre les diferents competicions:

- Els 5 últims dies de la Paris-Nice coincideixen amb els 5 primers dies de la Tirreno-Adriatico.
- El dimecres que se celebra la Gent-Wevelgem coincideix amb l'Euskal Herriko Itzulia.
- La Volta a Catalunya coincideix amb la segona setmana del Giro. A més la Volta a Catalunya, amb la creació del ProTour va ser obligada a canviar de dates: de mitjans de juny a mitjans de maig i se li va retallar un dia de competició (de 8 a 7).
- Els dos últims dies del Critérium du Dauphiné Libéré coincideixen amb els dos primers del Tour de Suisse.

- L'últim dia del Tour de Suisse també coincideix amb l'Eindhoven Time Trial.
- El GP Ouest France – Plouay se celebra coincidint amb el segon dia de la Vuelta.
- El Tour de Polonia també coincideix amb la segona setmana de la Vuelta.

A part de les competicions que formen part del ProTour també es dona coincidència de competicions entre les proves fora del ProTour. Aquestes sí que han vist disminuïda la seva participació ja que els equips més importants (els ProTour) i els ciclistes més importants (pràcticament tots estan en equips ProTour) o no hi acudeixen o no hi poden acudir amb l'equip més fort i aparentment més competitiu.

La primera víctima clara de la coincidència entre competicions ha estat l'Euskal Bizikleta. Els organitzadors d'aquesta carrera van donar a conèixer que l'Euskal Bizikleta al 2007 passaria de 5 dies a només una durada de 3 dies (8 a 10 de juny). D'aquesta forma s'asseguren la participació de 7 o 8 equips ProTour. A més, l'Euskal Bizikleta es troba entre el Giro d'Itàlia (que acaba el diumenge anterior) i el Dauphiné Liberé que comença el dia posterior, ambdues proves ProTour.

La Comissió de Llicències del ProTour

És formada per un president i dos altres membres que no tenen cap relació amb l'organització del ciclisme com a esport. Els membres són designats per la Direcció del Comitè de la UCI a proposta del Consell UCI ProTour. També són designats per un període de 4 anys pels que es poden anar renovant de forma indefinida. Si un membre mor, plega o és apartat del seu càrrec, el substituirà un altre membre pel període restant.

És un òrgan que es reuneix quan les circumstàncies ho requereixen i les decisions les pren en privat. Les seves decisions es prendran per majoria i per escrit, datades i firmades. Les decisions que prenen respecte als ProTeams o que facin referència sobre el posseïdor o un aspirant d'una llicència no han de ser justificades. Les altres decisions sí. Els idiomes propis són el francès i l'anglès.

Les decisions preses per la Comissió de Llicències poden ser apel·lades al CAS (the Court of Arbitration for Sport). No es permet que el posseïdor d'una llicència UCI ProTour o UCI ProTeam pugui apel·lar en contra d'una decisió de la Comissió de Llicències respecte a un altre posseïdor de llicència UCI ProTour o UCI ProTeam.

El procediment per apel·lar és de 15 dies des de la recepció del fax sobre la decisió adoptada. El període que va del 25 de desembre al 2 de gener no s'inclou dins d'aquest termini. La UCI té possibilitat de defensa davant el CAS.

La llicència i els equips ProTeam

Serà el mànager de l'equip el propietari o posseïdor de la llicència. Un equip ProTeam és format pel posseïdor de la llicència, els corredors registrats en aquest equip, l'espònsor o espònsors i altres persones que comporten el permanent funcionament de l'equip com el director, entrenador, metge o fisioterapeutes, entre d'altres. L'equip ha de ser compost com a mínim per 25 corredors, dos directors i altres 8 assistents com a mínim com, per exemple, mecànics o massatgistes.

Un UCI ProTeam tindrà com a nom el de la companyia del principal patrocinador o de dos d'ells. El nom de l'equip no pot crear confusió amb un de ja registrat ja que pot comportar el no atorgament de llicència. El titular de la llicència pot ser l'espònsor simultàniament amb altres persones. Només s'accepten com a màxim dos patrocinadors per a equip.

Els membres d'un ProTeam no poden tenir relació amb un altre equip de la mateixa categoria o amb un Continental Professional (sí Continental) o amb un organitzador d'un esdeveniment ProTour. En el cas que existeixi aquesta relació s'ha de comunicar per part de l'aspirant a tenir llicència.

Tot i que la llicència, com a norma general, s'atorga per 4 anys, el registre de l'equip s'ha de realitzar de forma anual al Consell del ProTour. Pel que fa a la documentació (és simple informació), la UCI no té l'obligació d'examinar-los, és necessari el contracte standard amb els corredors en francès o anglès amb indicació de qualsevol clàusula addicional que difereixi del contracte standard. La garantia bancària, a part de francès i anglès, també s'acceptarà en espanyol.

Al 20 d'octubre s'ha d'enviar, a la seu de la UCI, la garantia bancària i una llista que comprèn el nom exacte de l'equip, la direcció, el nom i la direcció del titular de la llicència i les dades personals dels corredors. Per dia de retard hi ha una càrrega de 1.000 francs suïssos per dia. L'examen del registre no començarà fins que no s'hagi complert amb totes les condicions anteriors. El registre serà decidit per un informe realitzat per un auditor nomenat per la UCI.

Pel que fa a la informació financera el *paying agent* és qui l'ha d'enviar. Consta dels últims comptes anuals. Si tenim en compte l'any 2005 pel registre del 2006, es necessitarà els últims comptes anuals auditats amb l'informe auditori; els comptes a 31 d'agost; predicció de comptes, predicció pel final d'any; el pressupost per l'any pel que se sol·licita el registre i el número de corredors que creu que tindrà, el *cashflow* anual i una pla financer pel període que duri la llicència.

Els equips poden realitzar una auditoria simplificada però la UCI es reserva el dret de sol·licitar-ne una de completa.

Si aquest dossier que presenta l'equip és correcte, el Consell UCI ProTour ho donarà a conèixer abans del 20 de novembre, si no és correcte, es deixa un període de temps per poder solucionar-ho i, si no, no tindrà lloc al registre.

Si l'equip contracta a un corredor o a una altre persona un cop l'equip ja estat registrat per l'any que ve, es necessitarà un informe auditori addicional. Un ProTeam ha d'informar al UCI ProTour si un corredor o una altra persona relacionada de forma directa amb l'equip el deixa.

Només els corredors que estiguin a la llista aprovada pel Consell UCI ProTour poden prendre part a competicions com a corredors d'un equip ProTour

Un UCI ProTeam haurà de designar a un comptable responsable de tots els comptes de l'equip. Ho pot ser qualsevol persona que sigui comptable professional. En canvi, un ProTeam pot designar un auditor per a que faci un examen previ a l'auditor de la UCI però aquest no pot tenir res a veure amb l'equip.

La garantia bancària que estan obligats a prestar els ProTeams en favor de la UCI haurà de ser en francès, anglès, italià o espanyol i sempre en una institució bancària acceptada en la llista del Consell UCI ProTour. Tot i que la moneda oficial és el franc suís, la garantia bancària també es permet en euros o en dòlars tenint en compte el canvi de moneda a 1 de setembre. Amb

aquesta garantia es pot subsanar els deutes, el retard en el pagament de les taxes, indemnitzacions o sancions imposades per la UCI.

Els corredors dels ProTeams

En un ProTeam com a mínim hi ha d'haver 25 ciclistes. Respecte al màxim se'n permet 28 si no hi ha cap neoprofessional; 29 on necessàriament hi ha d'haver 1 neoprofessional; o, 30 mentre hi hagi de 2 a 5 neoprofessionals a l'equip. Per tant en un equip ProTour tampoc hi pot haver més de 5 neoprofessionals.

Sí que poden admetre a partir de l'1 d'agost fins a final d'any tres elits o sub-23 sempre que l'equip ho notifiqui a la UCI abans de l'1 d'agost, l'equip tingui l'autorització de la federació nacional i que aquests corredors només participin en circuits continentals.

Els contractes

Han de ser realitzats per escrit i han de complir com a mínim els requisits que indicia el contracte standard de la UCI. Els drets i obligacions de les parts haurien també de ser d'acord amb el què diu la CPA (Cyclistes Professionnels Associés) i l'AIGP (Association Internationale des Groupes Cyclistes Professionnels) i aprovat pel Consell UCI ProTour.

Els contractes, tant de corredors com de qualsevol altra persona relacionada en l'equip, constaran de tres còpies: una pel corredor o persona contractada, i les altres, per l'equip i per l'auditor designat per la UCI. Els drets d'imatge s'han d'establir de forma exacta.

Els contractes es realitzaran de forma determinada amb finalització a 31 de desembre segons l'acord establert entre la CPA i l'AIGCP. El corredor serà lliure de deixar l'equip a partir d'aquesta data i fitxar per un altre equip. Per això, és fàcil veure ciclistes que estan concentrats a principis de desembre (la primera concentració dels equips ciclistes se sol fer per aquestes dates) amb el nou equip però amb la roba de l'antic equip.

També es permet que un corredor canviï d'equip a mitja temporada, és a dir, que un UCI ProTeam pugui fitxar un corredor d'un altre UCI ProTeam, d'un Continental Professional o d'un Continental sempre que primer s'informi al Consell UCI ProTour d'aquesta intenció, evidentment l'equip que vol fitxar al corredor també ha de donar coneixement a l'equip a que pertany el corredor. Si les tres parts hi estan d'acord es podrà dur a terme el traspàs sempre que anteriorment el Consell UCI ProTour hi hagi prestat el consentiment.

Els UCI ProTeams han de tenir una assegurança que cobrirà els possibles danys que els corredors o altres membres de l'equip puguin causar mentre realitzin les seves activitats professionals.

Si un ProTeam es dissol o es preveu la seva dissolució ho ha d'anunciar el més aviat possible als seus corredors i als altres membres de l'equip o al Consell del ProTour. A partir d'aquí els corredors ja estan totalment capacitats per contractar amb una tercera part per la següent temporada.

Durada, extinció i retirada de la llicència

La durada en principi és de 4 anys. Si la Comissió de Llicències decideix reduir la llicència a un equip, aquest pot apel·lar al TAS. Si un equip té una llicència inferior a 4 anys i l'ha de renovar, ha de complir una altra vegada amb els mateixos requisits com si fos la primera vegada i també amb un nou pagament. Si qui té la llicència és declarat en fallida, serà motiu d'extinció automàtica. Però, si pot pagar al cap de poc temps se li pot retornar la llicència.

De la mateixa forma, també es poden retirar les llicències per uns motius concrets. La llicència també es pot transferir a una tercera persona sempre que això sigui acceptat per la Comissió de Llicències de la UCI. La tercera part, per adquirir-la, ha de seguir el mateix procediment que va fer l'anterior propietari fins i tot pagar les taxes corresponents. El propietari només pot transferir després de dos anys de tenir la llicència. La llicència tampoc pot ser transferida per un període de menys de tres anys.

Els equips que formen el ProTour i les seves societats

Amb aquesta reforma del ciclisme es buscava una modificació de l'estructura del ciclisme de carretera en particular pel què feia referència al calendari internacional, als equips, les classificacions i els criteris de classificació pels Campionats del Món i els Jocs Olímpics. Es va voler fer, per part de la UCI, una reforma històrica que no ha tingut les conseqüències que la UCI hagués volgut.

El 30 de juny del 2004 la Comissió de Llicències, creada per garantir la neutralitat, independència i transparència en la concessió i formada per tres membres i presidida pel jutge Pierre Zappelli, va concedir les primeres 11 llicències ProTour d'entre 31 aspirants. Es van concedir seguint criteris esportius, ètics, legals i financers. Això va comportar que aquests equips escollits com a ProTour havien de participar forçosament a les 27 proves del calendari UCI ProTour podent participar, si ells volen, en les proves del Calendari Continental de Fora de Categoria i Classe 1. No poden participar en les de Classe 2. Van correspondre a les següents societats (entre parèntesis els equips a que pertanyen):

- Abarca Sports S.L. (Illes Balears–Banesto, actual Caisse d'Epargne).
- Active Bay S.L. (Liberty Seguros, va desaparèixer al juny del 2006).
- ARcycling AG (Phonak Hearing Systems, va desaparèixer a finals de 2006).
- Cofidis Competition Eusrl (Cofidis, le Crédit par Téléphone).
- Esperanza B.V.B.A. (Quick Step-Innergetic).
- H-S-M Holczer Radsport-Marketing GmbH (Gerolsteiner).
- Professional Cycling Promotion B.V. (Rabobank).
- Société de Gestion de l'Echappée (FDjeux.com).
- Tailwind Sports Corporation (US Postal Service presented by Berry Floor, actual Discovery Channel Pro Cycling Team).
- Vélo Club de Paris Eursl (Crédit Agricole).
- Walter Godefroot GmbH (T-Mobile Team).

El 12 d'agost de 2004 la UCI atorga dues llicències més:

- Riis Cycling A/S (CSC).
- GM Bikes SA (Saunier Duval-Prodir).

El 8 de setembre de 2004 la UCI atorga quatre llicències més:

- Fundación Euskadi (Euskaltel-Euskadi).
- Omega Pharma (Davitamon–Lotto, actual Predictor-Lotto).
- Liquigas Sport Spa (Liquigas).
- Silver Team Srl (Fassa Bortolo, desaparegut a finals de 2005).

El 7 d'octubre es van atorgar les tres últimes llicències (a títol provisional):

- SA Vendée Cyclisme (Bouygues Telecom).
- Ciclosport Srl (De Nardi, actual Milram).
- Bici Club Azzurro Srl (és fruit de la fusió dels equips Lampre i Saeco, actual Lampre-Fondital).

Per a la temporada 2007 es van incloure, en substitució de l'equip Liberty Seguros i del Phonak a dos nous equips: l'Astana amb llicència suïssa i l'equip Unibet.com, equip belga, però, amb llicència sueca.

En l'atorgament de llicència s'ha de distingir dos casos que criden l'atenció: el de l'equip Phonak i el de l'equip Cofidis. La llicència del Phonak va ser retirada per part de la Comissió de Llicències de la UCI el 13 de novembre de 2004 com a conseqüència del positiu per transfusió sanguínia de Tyler Hamilton i Santi Pérez, però, el dia 1 de febrer de 2005 el TAS va avalar la inscripció d'aquest equip al ProTour ja que va canviar de mànager (John Lelangue per Urs Freuler) i de director (Juan Fernández per Álvaro Pino) havent de readmetre així la UCI al Phonak com equip ProTour.

En canvi, l'equip francès Cofidis, va ser registrat a principis de l'any 2004 per una presumpta xarxa de dopatge on diversos corredors que pertanyien a l'equip, o hi havien pertanyut, hi estaven presumptament implicats: Rutkiewitz, Sassone, Vasseur, Gaumont, Clain i Millar. També a un dels metges de l'equip, el massatgista polonès Bob Madejak, considerat el cervell d'una xarxa de tràfic de substàncies dopants, i el director de l'equip Oktos, Oleg Kozlitine. L'equip fins i tot va estar suspès durant uns dies i, per tant, no va poder competir. A aquest equip, a diferència del Phonak, se li va atorgar llicència ProTour en el primer moment.

A la temporada 2005 els equips espanyols en les tres categories eren els següents: Euskaltel-Euskadi, Illes Balears-Banesto, Liberty Seguros Team i Saunier Duval–Prodir (UCI ProTour); Comunidad Valenciana, Kaiku i Relax–Fuenlabrada (Equips Continentals Professionals); i, Andalucía–Paul Versan, Catalunya–Àngel Mir, Orbea i Spiuk (Equips Continentals).

Actualment, la temporada 2007, els equips espanyols són els següents: Caisse d'Epargne, Saunier Duval-Prodir i Euskaltel-Euskadi (UCI ProTour); Andalucía-Cajasur, Karpin–Galícia, Relax-Gam i Fuerteventura-Canarias (Equips Continentals Professionals); i, Grupo Nicolás Mateos, Orbea-Oreka, Viña Magna-Cropu i Extremadura-Spiuk (Equips Continentals).

El patrocini dels equips ProTour i dels Continentals Professionals i Continentals espanyols

Que les llicències ProTour tinguin una vigència de 4 anys equival a que cada equip hagi de tenir com a mínim un patrocinador per aquest període de temps. Això no sempre és fàcil. És cert que la majoria d'equips ProTour tenen patrocinadors molt importants però actualment difícilment hi ha algun equip que tingui patrocinador segur més enllà del 2010. El ProTour no

ha aconseguit que els patrocinadors tinguin més interès en el patrocini d'equips i, fins i tot, en algun cas, el ProTour ha posat les coses difícils a alguna marca comercial que volia entrar com a patrocinador d'un equip. Aquest últim cas és el de la Caisse d'Epargne. La Caisse d'Epargne volia ser patrocinador d'un equip ciclista però a la vegada volia que l'equip que patrocinés estés present al Tour. Va intentar ser patrocinador o copatrocinador d'un equip francès però per diferents motius no va poder (el patrocinador d'aquest equip francès volia seguir sent patrocinador únic), al final va aconseguir entrar com a copatrocinador de l'equip Illes Balears (Abarca Sports SL) i actualment n'és el patrocinador únic de l'equip, en principi, fins al 2010.

Tipus de patrocinadors dels equips ProTour (exceptuant els espanyols):

- Productes farmacèutics: Predictor.
- Loteries o cases d'apostes: Française des Jeux, Lotto i Unibet.com.
- Construcció i assimilats: Quick Step, Lampre i Fondital.
- Informàtica: CSC.
- Asseguradores i bancs: Ag2r, Cofidis, Credit Agricole i Rabobank.
- Telefonia: Bouygues Telecom i T-Mobile.
- Aigua: Gerolsteiner.
- Productes làctics: Milram.
- Gas: Liquigas.
- Canals temàtics: Discovery Channel.
- Matalassos: Innergetic.
- Astana: és la capital de Kazakhstan però el pressupost de l'equip l'aporten algunes de les empreses més importants del país com siderúrgiques, ferroviàries, aerolínes o gasistes.

Si en els equips del ProTour tots tenen com a patrocinadors a empreses privades o de serveis públics, el cas espanyol és molt diferent. La majoria d'equips espanyols, siguin ProTour o no, tenen patrocinadors totalment públics o de fora d'Espanya. Per exemple:

- La societat Abarca Sports SL és patrocinada per la Caisse d'Epargne (de França) però Illes Balears en va ser patrocinador fins a finals del 2006.
- Saunier Duval-Prodor té com a patrocinadors a una empresa de calefacció i climatització (Saunier Duval) i a un fabricant suís de plumes estilogràfiques i bolígrafs (Prodor). També té com a patrocinador a "Cantabria Infinita".
- Euskaltel-Euskadi té el patrocini d'Euskadi (que es patrocina a través de la Fundació Euskadi) i de la companyia de telefonia d'Euskadi (Euskaltel).

En els equips continentals professionals i continentals espanyols hi ha també molt predomini del patrocini públic, tres dels quatre equips continentals professionals i un dels 4 equips continentals tenen patrocinadors públics: Andalusia, Fuerteventura, Canarias, Galícia, Extremadura i, fins fa poc, també existia com a patrocinador Fuenlabrada de l'actual equip Relax-Gam. La resta de patrocinadors són Cajasur (caixa d'estalvis), Karpin (empresa immobiliària), Relax (fabricant de matalassos i coixins), Gam (lloguer de maquinària), Orbea (bicicletes), Spiuk (bicicletes i complements), Grupo Nicolás Mateos (empresa constructora), Viña Magna (bodegues burgaleses productores del vi Viña Magna) i Cropu (components d'automoció i accessoris i sanitaris).

Fins i tot es donen situacions curioses en el patrocini de les carreres. Per exemple, la Volta Catalunya que a la vegada és la tercera volta per etapes més antiga ja que va ser creada al 1911

després del Tour (1903) i Giro (1909), actualment té com a patrocinador principal la Junta de Castilla y León.

La retransmissió del ProTour i els problemes de celebració de competicions

Els mitjans de comunicació han anat disminuint l'interès per les competicions del ProTour. Per aquests mitjans, sobretot els generalistes, es va començar venent molt ProTour i enviant als seus periodistes a cobrir les Clàssiques, però a mesura que els corredors espanyols no guanyaven ha baixat la seva repercussió. A TVE ha passat el mateix: van retransmetre al seu moment la Milano-San Remo 2005 en directe després de molt temps de no fer-ho i sense talls de publicitat però el tracte donat a la Liège (al cap d'un mes) ja va deixar molt que desitjar. Aquests mitjans generalistes i, fins i tot només esportius, de tot tipus de premsa, dóna la sensació que no els interessa una classificació entre els 10 primers d'una clàssica o un podi. La única forma de vendre, per ells, és la victòria d'un corredor espanyol i corresponent a un dels grans corredors espanyols.

A canvi, també se'ls ha dedicat menys temps a les voltes que n'anomenen de "segona categoria". Molt sovint es dóna més importància al ciclisme en diaris locals, comarcals o provincials que no pas als propis diaris esportius.

És fruit d'aquí que ara aquesta "segona divisió" encara té més problemes que abans (sobretot econòmics). Tots els organitzadors intenten, com poden, de treure la carrera l'any a sobre però en algunes ja no ha estat possible. Han desaparegut proves i també han perdut les dates de competició, per exemple, competicions com la Setmana Catalana i la Vuelta Aragón (Comunitats governades pel PSOE). Situació encara més complicada actualment per l'augment de pressupost que demanava TVE per la producció i retransmissió. TVE aquest any ja no proposava la retransmissió en directe i en obert per La 2, només proposava la última hora i mitja en directe per Teledeporte i un simple resum de 30 minuts al cap de setmana. L'oferta no va convèncer a la majoria d'organitzadors.

En el cas de la Setmana Catalana els faltava uns 120.000 € per arribar al pressupost per poder-se celebrar però les dificultats de trobar espònsors sobretot nacionals i el poc interès que hi va mostrar la Generalitat no ha fet possible que es pogués disputar aquesta històrica i important prova. La premsa catalana escrita pràcticament només se'n va fer ressò quan ja es va anunciar que no es disputaria. També han tingut problemes econòmics altres proves com la Challenge de Mallorca, la Volta a la Comunitat Valenciana o la Vuelta a Murcia totes elles sota govern del PP. Totes, però, s'han pogut disputar. La Challenge de Mallorca ha estat retransmesa per IB3; la Volta a la Comunitat Valenciana, ha estat retransmesa en directe per canal 9; i la Vuelta a Murcia per la 7. La Vuelta a Asturias també ha estat retransmesa per la televisió autonòmica: la TPA. ETB i TVG són les úniques televisions autonòmiques que retransmeten ciclisme d'altres Comunitats.

El ciclisme és un esport amb un alt cost de producció, és cert. I surt més compte comprar-lo que produir-lo. Però, a diferència d'altres esports, el ciclisme paga per ser retransmès i té una audiència fidel. Si el ProTour també està inspirat d'alguna manera en el format de la Fòrmula 1 o del motociclisme (és una competició tancada) el què hauria de tenir és una retransmissió

completa del calendari. La creació d'una empresa audiovisual que tingués tots els drets del calendari ProTour en seria una possible solució per què actualment, per exemple, els canals temàtics Eurosport i Teledeporte no donen cobertura completa a tot el calendari.

Les noves classificacions UCI: individual, per equips i per nacions

Les antigues llistes de la UCI i de la Copa del Món (desapareguda amb el ProTour) van ser substituïdes per la nova llista UCI ProTour. Ara els punts sempre es comptabilitzen al finalitzar la prova, però, els punts que obtinguin corredors que no pertanyin a un equip ProTour no són atribuïts a ningú i els punts obtinguts en les contrarellotges per equips són atribuïts individualment.

Respecte als equips, la seva classificació també es realitza al final de la carrera i els punts obtinguts per equips que no pertanyin al ProTour tampoc són atribuïts. Ara el reglament del ProTour ja preveu una distinció pel líder per equips de la classificació cosa que en un primer moment no es preveia. Al primer equip classificat se li atorguen 20 punts; al segon, 19; al tercer 18; i, així successivament fins arribar al vintè equip que li correspondrà un punt.

La classificació per països o nacions es va establir tenint en compte els punts obtinguts pels cinc primers corredors de cada nacionalitat en al classificació individual.

La classificació individual ha estat objecte de modificació a 1/01/06 i a 1/01/07, per tant, en els tres anys d'existència ha estat modificada cada any. Sobretot ha estat qüestionada els punts que s'atorguen per etapes en relació a qui ocupa un lloc a la general. Es qüestionava sobretot el perquè un ciclista que guanyés 3 o 4 etapes en una gran volta se li atorgaven els mateixos punts que el que quedava classificat a la general en catorzena o tretzena posició sense haver guanyat cap etapa.

A més, la UCI també va vendre la creació del ProTour com una forma de restar-li importància al Tour, però, el Tour resulta que és la volta que atorga més punts. Es perjudica al Giro i a la Vuelta en la puntuació i se'ls deixa en una situació d'inferioritat respecte al Tour. Que el Giro i la Vuelta tinguin una participació, normalment, inferior a la del Tour (que no vol dir que la competitivitat sigui inferior) no és raó suficient per tenir una puntuació inferior.

L'atorgament de punts individuals, per la temporada 2005, es va fer seguint aquest quadre:

	Lloc ocupat a la general final																			
	1r	2n	3r	4t	5è	6è	7è	8è	9è	10è	11è	12è	13è	14è	15è	16è	17è	18è	19è	20è
Tour	100	75	60	55	50	45	40	35	30	25	20	15	12	9	7	5	4	3	2	1
Giro i Vuelta	85	65	50	45	40	35	30	26	22	19	16	13	11	9	7	5	4	3	2	1
San Remo, Flandes, Roubaix, Liège, Lombardia i les altres voltes per etapes ProTour	50	40	35	30	25	20	15	10	5	1										
Altres competicions d'un dia ProTour	40	30	25	20	15	11	7	5	3	1										

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

Mundial	50	40	35
---------	----	----	----

Al primer, segon i tercer classificat en les tres Grans Voltes li correspon 3, 2 i 1 punts respectivament i en la resta de voltes per etapes del ProTour al primer classificat li correspon un punt.

Pel 2007 s'ha modificat l'atorgament de punts degut a les crítiques però el problema continuava sent molt semblant: un ciclista que guanyava tres etapes en un Tour o en un Giro o Vuelta se li donava la mateixa importància que el que quedava com a novè classificat general sense necessitat d'haver guanyat cap etapa. L'atorgament de punts pel 2007 és el següent:

	Lloc ocupat a la general final																			
	1r	2n	3r	4t	5è	6è	7è	8è	9è	10è	11è	12è	13è	14è	15è	16è	17è	18è	19è	20è
Tour	100	75	60	55	50	45	40	35	30	25	20	15	12	10	8	6	5	4	3	2
Giro i Vuelta	85	65	50	45	40	35	30	26	22	19	16	13	11	9	7	5	4	3	2	1
San Remo, Flandes, Roubaix, Liège, Lombardia i les altres voltes per etapes ProTour	50	40	35	30	25	20	15	10	5	2										
Altres competicions d'un dia ProTour	40	30	25	20	15	11	7	5	3	1										
Eindhoven Time Trial (punts per corredors quan acaba la competició)	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1										

Per la temporada 2007 el sistema de puntuació atorgava pels tres primers classificats del pròleg o etapes del Tour 10, 5, i 3 punts respectivament; i, 8, 4 i 2 punts pels tres primers classificats respectivament d'etapes o pròlegs del Giro o la Vuelta. Per la resta de competicions correspon 3, 2 i 1 punts respectivament als tres primers classificats.

La distinció del ProTour. La llacuna del maillot de líder del circuit UCI ProTour

Al líder del ProTour se'l distingeix amb el maillot que així ho acredita, haurà de ser portat en les proves ProTour. Els anteriors guanyadors del ProTour portaran una banda al final de les mànigues i al coll del maillot i als pantalons amb el color del ProTour. Només ho haurà de portar en les competicions de carretera. Actualment sí que ho porta el guanyador del ProTour 2005 (Danilo Di Luca) però no ho porta el guanyador del ProTour 2006 (Alejandro Valverde).

El líder de la classificació per equips també serà distingit amb un símbol al casc i el guanyador de la classificació per equips pot mostrar un símbol distintiu al maillot o en un altre lloc (no és obligat com l'individual).

L'ús del maillot és un dels aspectes que ha generat més problemes i pel que la UCI no ha donat una solució clara tot i que sempre ha defensat que era el maillot més important. Una de les controvèrsies es dona quan coincideix que el líder de la classificació del ProTour també ho és líder de la general de la volta que disputa o líder de qualsevol altra classificació. Prevaldrà els altres maillots al del ProTour. Per exemple, durant la disputa de la Vuelta 2006 mentre Alejandro Valverde era líder de la general i líder del ProTour, portava el maillot de líder de la general. Llavors el maillot del ProTour no el portava ningú, ni el segon classificat (Tom Boonen). En aquest supòsit, els patrocinadors dels diferents maillots que distingeixen el líder de les diverses classificacions també es veurien en part perjudicats en el cas de que no pogués portar el maillot el líder en el cas del ProTour, en els altres casos, el porta el segon.

L'altra controvèrsia, la més problemàtica, ha estat el fet de coincidir el líder del ProTour amb el campió del món en el mateix ciclista. De la mateixa forma que l'anterior la UCI no ha deixat una posició clara. L'any 2005 sent campió del món Óscar Freire i líder del ProTour (després d'haver guanyat la Tirreno-Adriatico) se'l va obligar per part de la UCI a portar el maillot del ProTour tot i les contínues queixes públiques del corredor i del seu equip. La UCI, a través d'Alain Rumpf, va dir que tot i que el reglament obliga a portar el del ProTour això podria ser conflictiu i que ja ho estudiarien, cosa que ja es podria haver fet anteriorment tenint el compte el perfil del campió del món i el perfil de les primeres proves del ProTour. El mateix Óscar Freire també va dir que el maillot ProTour al cap d'uns anys podria tenir molta importància però de moment era molt més important el de campió del món que a diferència del maillot del ProTour ja s'havia consolidat.

En canvi, l'any 2006 sent campió del món Tom Boonen (després d'haver guanyat el Tour de Flanders) i líder del ProTour se'l va permetre portar una maillot mixt entre el del campió del món i el de líder del ProTour mentre disputava la Paris-Roubaix, dient per part de la UCI que ho permetia al ser una circumstància extraordinària i la primera vegada que es donava aquest fet, cosa que no és certa com es pot comprovar en l'any anterior que va passar una situació pràcticament igual.

Els canvis en el Campionat del Món

La conseqüència de la creació del ProTour i els nous criteris va comportar també uns nous criteris de classificació pel Campionat del Món del 2005 que es va celebrar a Madrid. En la participació a aquest Campionat del Món van participar els següents països segons classificacions establertes el 15 d'agost de 2005:

- Els 10 primers països en la Classificació per Nacions UCI ProTour amb 9 corredors cada un d'ells.
- Els 16 primers països en la Classificació per Nacions UCI Europa Tour format per 6 corredors els 6 primers països i per 3 els següents.
- Les 5 primeres nacions en la Classificació per Nacions UCI America Tour format per 6 corredors les dues primeres i per 3 corredors les tres següents.

- Les tres primeres nacions en la Classificació per Nacions UCI Asia Tour format per 6 corredors per la primera i 3 per les altres dues.
- Les dues primeres nacions en la Classificació per Nacions UCI Africa Tour format per sis corredors per la primera i 3 per la segona.
- La primera nació en la Classificació per Nacions UCI Oceania Tour formada per tres corredors.

El fons de reserva UCI ProTour i el fons de solidaritat

Les quantitats que hi van a parar deriven del pagament de taxes ja sigui per la llicència o pel traspàs d'aquesta, entre d'altres. Aquestes quantitats s'utilitzaran per les despeses d'operació de la Comissió de Llicències, per una contribució anual de 300.000 CHF (uns 186.000 €) a l'AIOCC, l'AIGCP i a la CPA per què puguin cobrir les seves despeses, les despeses de direcció de la reserva i el fons de solidaritat, pel fons de reserva i pel fons de solidaritat.

Si el fons de reserva supera els 9.000.000 CHF (uns 5.560.000 €), l'excés anirà a parar a un fons de solidaritat pel desenvolupament del ciclisme. El fons de reserva s'utilitzarà per donar suport a un UCI ProTeam o a un organitzador d'una competició UCI ProTour si tenen dificultats temporals; per portar a terme projectes de per reforçar i desenvolupar els interessos generals dels objectius que puguin beneficiar al ProTour; i, l'interès sobre el fons de reserva serà pagat al departament d'activitats esportives de la UCI. L'ús del fons de capital serà presentat al llarg del 2007.

La situació actual del ProTour. El conflicte amb l'equip Unibet.com

No va ser fins el 30 de novembre de 2004 que les Grans Voltes van donar el sí a l'acceptació d'aquesta lliga. Les negociacions van continuar els anys 2005 i 2006 fins arribar a la situació de l'any actual. Els articles que eren pendents de negociació van ser debatuts per una comissió composta per 4 membres del CCP de la UCI, 4 de la AIGCP i 4 de la AIOCC.

Els grans organitzadors (RCS, ASO i Unipublic) sempre han mostrat discrepàncies amb el ProTour sobretot respecte als criteris de d'invitació (volien tenir més llibertat a l'hora d'atorgar les invitacions i atorgar-ne a més equips) i a la possibilitat de que la UCI tingués el control de les seves carreres. La UCI com a organitzadora de competicions, només ho és en el Campionat del Món.

No només els grans organitzadors han estat veus contràries al ProTour, també ho han estat les voltes petites i ex corredors de la talla de Miguel Indurain o el mateix Eddy Merckx que en el seu moment va declarar que *"s'ha de salvar el ciclisme. Si això continua, existeix el risc de matar el ciclisme. El ProTour és un circuit tancat que pot matar el ciclisme, ja que inclou masses proves que massa sovint se solapen. El ciclisme professional no pot viure únicament del ProTour ja que les petites proves també són necessàries"*. I pel mateix organitzador del Giro, RCS Sport, *"el sistema de llicències està mort"*.

Totes aquestes discrepàncies entre aquests organitzadors i la UCI van donar lloc, a finals del 2006, a que els tres grans organitzadors, incloent, per tant, totes les competicions que organitzen, declararessin que se sortien del ProTour i que creaven una lliga pròpia amb els seus propis criteris de classificació. A partir d'aquesta data tot va ser un foc creuat de declaracions i

amenaces entre els organitzadors i la UCI que anava en augment a mesura que s'acostava la primera competició ProTour: la Paris-Nice (organitzada per ASO). Els organitzadors el que volien era tenir més llibertat a l'hora d'escollir les invitacions. A més, moltes federacions europees (l'espanyola, la francesa, l'italiana, la belga, l'austríaca i la luxemburguesa) estaven a favor de la decisió de RCS, ASO i Unipublic, veient-se així la UCI fins i tot contradita per les federacions nacionals.

D'aquesta forma, proposaven una lliga de 18 equips (serien els 18 equips ProTour que hi havia en aquell moment ja que dos van desaparèixer) i així poder escollir 4 invitacions i atorgar-les a qui ells creguessin més convenient. Fins i tot, també hi havia la possibilitat de que un equip ProTour pogués renunciar a una prova organitzada per qualsevol d'aquests organitzadors.

A més a més, a principis de febrer de 2007, el president de la UCI, Pat McQuaid, va enviar cartes a cada un dels corredors dels equips ProTour sol·licitant el seu recolzament davant dels tres organitzadors. Precisament, busca recolzament en un esport que sempre s'ha mostrat molt passiu davant d'aquests temes.

El dilluns dia 19 de febrer del 2007 hi va haver una reunió entre ASO i la UCI. L'objectiu era trobar una solució al conflicte que amenaçava a la Paris-Nice i, a més llarg termini, a la resta de competicions que organitzen ASO, RCS i Unipublic. Però la mateixa UCI va emetre un comunicat on deia que no es va arribar a cap acord i que en breu prendrien les seves pròpies decisions. ASO, però, també va anunciar que portaria a terme la legislació francesa i que realitzarien la Paris-Nice. ASO es recolzava en què no reconeixia a la UCI el dret d'establir les regles de participació en les proves pertanyents al calendari UCI ProTour i, per tant, l'acord era impossible. Va indicar a través de comunicat que havien contactat amb la Federació Francesa de Ciclisme per establir una convenció que garantís el respecte dels seus reglaments tècnics.

El dijous dia 22 de febrer de 2007 la UCI va contraatacar prohibint la participació dels equips ProTour a la Paris-Nice i el dia 1 de març de 2007 es feia públic l'amenaça que van rebre els equips francesos per part de la UCI de les sancions que els serien imposades si participaven a la Paris-Nice. Els equips tenien diversos dilemes: la UCI els prohibia participar, els patrocinadors els deien que hi participessin i els ciclistes dels equips francesos deien que hi havien de participar.

Les sis principals federacions europees, l'espanyola, la francesa, la italiana, la belga, l'austríaca i la luxemburguesa, van reclamar a la UCI una solució al conflicte que oposava aquest organisme amb els grans organitzadors. I tot el conjunt d'equips ProTour van decidir que havien de ser els tres organitzadors i la UCI qui havien de donar solució al problema, encara que T-Mobile, Rabobank i Milram recolzaven a la UCI. Els equips francesos recolzaven a ASO i la resta d'equips es trobaven enmig d'una situació de neutralitat.

Dos dies abans de l'inici de la Paris-Nice (9/3/07) la UCI anuncia que no aplicaria cap sanció a la Federació Francesa i tampoc a ASO i va cedir davant dels grans organitzadors dient que les proves que organitzen ASO, RCS i Unipublic no estaven sotmeses a les regles de selecció i de participació dels equips (aquest acord en principi només és vàlid per la temporada 2007). De la mateixa manera totes aquestes proves s'han disputat i es disputaran, ara, sota les normes de la UCI. Fins i tot, el president de la UCI, ha declarat que espera que l'acord pugui durar més anys i que sempre ha de primar el diàleg. Diàleg que no va primar quan la UCI va crear pel seu compte el circuit UCI ProTour malgrat les reticències des del primer dia dels organitzadors, dels equips i dels corredors.

A la Paris-Nice no hi va haver cerimònia ProTour, però, sí que el guanyador de la Paris-Nice (Alberto Contador) va haver de portar el maillot que l'acreditava com a líder d'aquesta classificació.

Llavors el problema més important és en els dos nous equips que van entrar a formar part del ProTour entre el final de la temporada 2006 i l'inici de la temporada 2007: l'Astana i l'Unibet.com.

El perjudici que ha rebut l'equip Unibet.com

En aquesta guerra entre la UCI i els organitzadors, al final els més perjudicats podien ser els equips que tenien el desconeixement de no saber en quines carreres podien participar i en quines no. I d'entre tots els equips el més perjudicat ha estat l'equip belga però amb llicència sueca Unibet.com.

La llei francesa prohibeix la publicitat de loteries en tot el seu territori exceptuant a la loteria francesa: la Française des Jeux, a la vegada patrocinadora també d'un equip ProTour. En canvi, sí que pot córrer tant a Itàlia com a Espanya.

En un primer moment, l'equip belga del Unibet.com, va prendre la sortida al Gran Premi de La Marsellesa (una carrera fora del ProTour celebrada a França) amb un maillot neutre amb un signe d'interrogació en lloc de la paraula "Unibet.com", per imposició dels organitzadors. Així evitava la publicitat de la marca patrocinadora però a la vegada amb aquest signe qüestionava moltes coses. L'organitzador de la carrera va anunciar que *"per recomanacions de la Federació Francesa de Ciclisme i del Ministeri de la Joventut i Esports, en qualitat d'organitzadors hem hagut d'aplicar la llei en vigor segons la qual tota publicitat sobre apostes és prohibida a França"*.

Aquesta polèmica ha perjudicat tant a l'equip com els seus patrocinadors ja que a part de fer l'esforç econòmic per entrar dins del circuit ProTour s'ha trobat que ha hagut de pagar com els altres equips a part de no poder participar en totes les proves (les d'ASO, RCS i Unipublic). Els seus patrocinadors tampoc en poden treure benefici ni econòmic ni publicitari cosa que ha provocat que el mateix Koen Terry vagi anunciar ja a principis d'any del perill de la possibilitat de desaparició de l'equip. Unibet.com ha invertit en el fitxatge de corredors i en la creació d'una infraestructura digna del ProTour i que després de totes aquestes despeses s'han quedat, en part, fora de l'elit. Igualment, molts de la resta de directors d'equips ProTour estaven d'acord en que el perjudici ocasionat a l'equip Unibet.com també perjudicava al ciclisme en general. L'equip Unibet.com sempre ha tingut el suport de la federació sueca i també de la UCI. De fet la UCI ha anunciat prendre accions legals contra els organitzadors de les tres grans voltes.

Unibet.com ja a la primera setmana de març va anunciar que denunciaria a l'organitzador del Tour de France per a que el jutge obligui a ASO a que l'equip fos invitat a la Paris-Nice. Sí que per exemple va poder competir a la Milano-San Remo, competició organitzada per RCS (després de l'acord arribat entre la UCI i els tres organitzadors).

Unibet.com i la UCI han acudit als tribunals de Brussel·les demanant que se'ls deixi competir a Bèlgica ja que ASO tampoc va invitar l'equip a les proves que se celebren a Bèlgica (Flèche Wallonne i Liège-Bastogne-Liège). El tribunal de Commerce de Liège va fallar dient que l'equip havia de competir en aquestes proves. Si no se'ls permetia competir, ASO havia de pagar

a l'equip Unibet.com la xifra de 5.000.000 € (és el què han fet). Fins i tot, la Comissió Europea ha anunciat que és il·legal l'exclusió d'Unibet.com.

A mitjans de març, fins i tot, l'equip Unibet.com va canviar de patrocinador per poder competir a les carreres franceses tant per etapes com curses d'un dia. Va passar dels colors blancs i verds d'Unibet.com als colors negres i taronges de Canyon, fabricant de bicicletes de només de venda per internet i a la vegada subministrador de les bicicletes de l'equip. Però encara havent canviat el maillot també va ser ignorat a participar a la posterior competició organitzada per ASO: la Paris-Roubaix. ASO també va anunciar que no seria invitat per participar al Critérium du Dauphiné Libéré.

El més curiós és que fins la temporada 2005, la societat de l'actual equip Unibet.com era patrocinada per Mr. Bookmaker, una altra casa d'apostes. A més, l'actual equip belga Predictor-Lotto té com a un dels patrocinadors a una casa de loteries belga (Lotto) i, en canvi, en les diferents denominacions que ha tingut al llarg de la història de l'equip (Lotto, Domo-Lotto, Davitamon-Lotto i l'actual Predictor-Lotto) mai se li ha prohibit competir a França ni en cap altre lloc sota aquest patrocinador. És més, PMU és una empresa d'apostes de carreres de cavalls i és patrocinador del Tour de France i del maillot de la regularitat de la mateixa carrera.

L'equip Unibet.com ja ha anunciat recentment que no seguirà a la temporada 2008.

L'Operación Puerto

La Cadena SER (Grupo Prisa) va ser qui va avançar la notícia a les 6 de la tarda del dia 23 de maig de 2006. La Guardia Civil va detenir a cinc persones presumptament relacionades amb una xarxa de dopatge. Eren Eufemiano Fuentes, Manolo Sáiz, Ignacio Labarta, José Luis Merino i Alberto León.

Després de passar la primera nit a comissaria, Manolo Sáiz va ser posat en llibertat sense càrrecs. Posteriorment hi van passar també els altres quatre: dos sota fiança i dos sense càrrecs però amb l'obligació de presentar-se quinzenalment davant del Jutjat i amb la prohibició de sortir d'Espanya. També es va ampliar el termini del secret de sumari.

Des de ja un primer moment, però, les filtracions a la premsa van ser i encara són el més habitual d'un escàndol que s'ha prolongat diversos dies en els mitjans de comunicació i que no ha tingut un desenllaç clar tot i que no se'n sabien grans detalls per què estava sota secret sumarial. Segurament l'*Operación Puerto* es pot considerar com una gran xarxa de dopatge organitzat descoberta en l'esport professional a Europa tot i que la data en que es va descobrir feia difícil les sancions penals, no esportives, ja que a Espanya no hi havia cap llei que ho regulés.

És per aquest motiu que les conseqüències legals de les detencions no vagin anar més enllà (exceptuant els casos alemany i italià) i que dificultés la seva prova o que la legislació espanyola no es trobava facultada per actuar en el cas de la manera corresponent. D'aquí, la gran importància mediàtica.

Eufemiano Fuentes

Ginecòleg de professió. És l'acusat de ser el principal cervell de la xarxa de dopatge. Se'l va posar en llibertat sota fiança de 120.000 €. Llicenciat en Medicina per la Universidad de Navarra. Va agafar l'especialització en ginecologia.

Va ser campió universitari d'Espanya de 400 metres balles al 1976. A l'any 1980, amb 25 anys i de la mà de Manuel Pascua, es va fer càrrec del Departamento Médico de la Residencia Blume (el centre on es treballa amb els talents dels esports espanyols) i de la Federación Española de Atletismo. L'any 1983 va obtenir el títol d'entrenador nacional d'atletisme i la Llicenciatura d'Educació Física a la Complutense. Al ciclisme, se l'ha relacionat a través de José Luis Pascua que a mitjans dels anys 80 treballava amb diversos ciclistes. Al 1985 va treballar amb l'equip Seat-Orbea. Al 1988 va deixar la Federación Española de Atletismo. Al 1990 passaria a formar part de l'equip ciclista ONCE, després al Vitalicio Seguros i, finalment, al Kelme fins a 2002.

Va estar relacionat també amb equips de futbol com la Unión Deportiva Las Palmas i amb l'Elche durant el temps que també va estar al Kelme encara aquest últim no li exigia una exclusivitat. També va tenir dues ofertes del FC Barcelona: una a l'any 1996 i una de molt insistent, per part del club, a l'any 2001.

Extraoficialment era conegut el seu treball amb ciclistes de diferents equips. L'any 2001, el setmanari Meta2Mil publicava les paraules del metge canari gravades al contestador d'Ángel Casero (ciclista de l'equip Festina), guanyador de la Vuelta del 2001 davant d'Óscar Sevilla ciclista del Kelme. Eufemiano Fuentes va denunciar al mitjà als tribunals per intromissió a la correspondència privada i danys a l'honor. És amic declarat de Luigi Cecchini, prestigiós preparador italià que va ser, segons Eufemiano qui li va donar les "bieles" a Casero de les que es referia el missatge interceptat. Luigi Cecchini ha estat i és metge de molts esportistes molts d'ells ciclistes molt importants com Jan Ullrich, Alessandro Petacchi, Thomas Dekker i molts dels corredors de l'equip CSC.

El nom d'Eufemiano Fuentes sempre ha estat lligat als èxits esportius de molts atletes. Mai s'ha provat la seva relació amb un positiu ja sigui per què al final els casos no arribaven a ser declarats com a tals (la seva esposa, Cristina Pérez, va ser acusada de dopatge però li va ser retirada la sanció després d'una gran batalla legal) o els implicats no l'acusen de res, ni reconeixen oficialment la seva relació (el cas més important, el d'Heras a la Vuelta 2005 on no va voler dir públicament quin era el seu metge).

L'any 2005 va anunciar que es retirava del ciclisme voluntàriament ja que passava a la investigació del càncer de retinoblastoma que afectava a la seva filla.

Manolo Sáiz

És el més conegut i mediàtic dels cinc detinguts i va ser posat en llibertat sense càrrecs. És Llicenciat en Educació Física a l'INEF. Va treballar durant molts anys al ciclisme de base i a la RFEC. Amb 29 anys va liderar el projecte que va donar lloc a l'equip ciclista ONCE (1989-2003). Ha dirigit a corredors que han guanyat, per exemple, 5 Vueltas (Mauri, Jalabert, Zulle i Heras), dues vegades podi al Tour (2001 i 2002), guanyador per equips del Tour (2002) i algunes CRE (2000 i 2002) i un segon lloc al Giro (2001). Al 2005 va guanyar la Vuelta amb Roberto Heras qui va donar positiu per EPO.

Ignacio Labarta

Les filtracions des d'un primer moment han parlat de la seva relació d'amistat amb Eufemiano, de la seva relació professional de molts anys i del seu paper com a cooperant i/o client segons qui ho digui. Va sortir en llibertat controlada.

Al moment de la detenció era preparador físic i segon director de l'equip Comunidad Valenciana. Estava ja a l'equip (anteriorment Kelme) quan Eufemiano ja era el metge oficial. Es va registrar un apartament de la seva propietat a Zaragoza.

L'equip Comunidad Valenciana va anunciar a través de la seva pàgina web, la seva decisió d'abandonar l'equip ciclista des del dimecres 31 de maig de 2006. La nota oficial es fonamentava en què la desvinculació laboral ha estat decidida de forma voluntària pel propi Ignacio Labarta qui "manté la seva innocència respecte als càrrecs que se li imputen" en l'*Operación Puerto*.

José Luis Merino

Se l'acusa de ser el cervell número dos de tota la trama, de ser soci d'Eufemiano Fuentes. Va ser deixat anar en llibertat sota fiança de 120.000 €.

Director d'un laboratori d'anàlisis clínics situat al carrer Zurbano de Madrid. Hematòleg de professió, va gestionar amb anterioritat el Centro de Transfusiones de la Comunidad de Madrid. El seu laboratori, al que Jesús Manzano va declarar haver-hi acudit diverses vegades per extreure's sang que després li era reinjectada, va ser registrat per la Guardia Civil.

El seu nom, i el del laboratori, va aparèixer amb anterioritat en un reportatge que va publicar El País relacionat amb Thomas Sprisntein, antic entrenador de l'atleta Katrin Krabbe, sotmès a judici a Alemanya per dopatge.

Alberto León

Se'l va deixar en llibertat controlada. Les filtracions el van acusar de ser el missatger o transportista (qui portava productes a algunes carreres). Corredor professional de mountain bike de l'equip Coronas, un dels punters en l'època que corria.

La UCO

Unidad Central Operativa de la Guardia Civil. És una unitat especialitzada en assumptes de tràfic d'estupefaents, delictes d'internet, blanqueig de diner i protecció al ciutadà. És el laboratori de Madrid del CSD el qui els serveix de referència a la investigació. Portaven diversos mesos darrera la pista.

Els fets de l'Operación Puerto

Una acció coordinada, anomenada *Operación Puerto*, realitzada per la Unidad Central Operativa de la Guardia Civil (UCO) va detenir a Zaragoza a José Ignacio Labarta (47 anys i segon director del Comunidad Valenciana) i, a Madrid, a Eufemiano Fuentes (51 anys, metge), José Luis Merino (66 anys, responsable d'un laboratori d'anàlisis clínics), Manolo Sáiz (46 anys, director de l'equip Liverty-Würth) i Alberto León (33 anys, ex corredor professional de mountain bike).

L'operació, realitzada per un presumpte delictes contra la salut pública va ser coordinada pel jutge Antonio Serrano Arnel del Jutjat de Plaza de Castilla de Madrid. Tots els detinguts van passar la nit a la Dirección General de la Guardia Civil.

L'operació es va iniciar el mes de febrer de 2006 quant la Guardia Civil va tenir coneixement de que un determinat número de persones proporcionava productes dopants a esportistes d'alt nivell i, de la mateixa forma, també realitzaven l'anomenat "dopatge sanguini" d'esportistes. El "dopatge sanguini" que es realitzava ja era un secret a veus, fins i tot la UCI ho havia alertat diverses vegades. En el transcurs de l'operació, la Guardia Civil estableix un dispositiu de control i vigilància sobre les persones que presumptament estaven realitzant aquestes pràctiques il·legals donant com a resultat la localització d'un apartament al barri de Chamberí de Madrid on alguns dels detinguts realitzaven les extraccions de sang i l'emmagatzemaven per la seva posterior utilització.

En els registres es van intervenir:

- Gran quantitat d'anabolitzants, esteroides, hormones i altres medicaments com EPO i hormones de creixement de fabricació xina.
- 100 bosses de sang congelades dins d'un frigorífic i productes de laboratori per la manipulació de les mateixes.
- Una màquina per la criogenització i emmagatzement d'extraccions sanguínies i una altra per realitzar el centrifugat d'aquestes.
- Un centenar de bosses amb plasma sanguini i material per la realització de transfusions sanguínies.
- Medicaments relacionats amb pràctiques dopants (molts d'ells caducats).
- Abundant documentació relacionada amb pràctiques dopants realitzades sobre ciclistes i plans d'entrenament dels mateixos.

Es va declarar immediatament secret de sumari i la investigació va continuar oberta.

Llistat amb els corresponents efectes dels productes o mètodes utilitzats

Nom i descripció	Contraindicacions / efectes secundaris	Altres
<p align="center"><u>Andriol – Androderm</u></p> <p>Pegat transdèrmic que conté la testosterona dissolta en un gel de base alcohòlica. Cada sistema d'administració allibera uns 2.5 mg o 5 mg en 24 hores.</p> <p>És un tractament de substitució de testosterona en els casos de deficiència o absència de testosterona endògena de l'hipogonadisme primari o secundari.</p> <p>Aplicació: 1 pegat de 5 mg o 2 de 2.5 mg que s'apliquen per la nit. S'enganxen en una zona neta i seca de la pell de l'esquena, abdomen, part alta dels braços o les cuixes. S'ha de canviar cada 24 hores de lloc en els homes. Descendeix l'efecte quan es treu el pegat.</p>	<p>Pot elevar la pressió arterial, provocar vòmits, reaccions cutànies, augment de la gravetat de la veu, més creixement de pèl o predomini o augment dels caràcters sexuals masculins.</p>	<p>Els pacients controlats amb andrògens se'ls ha de controlar periòdicament l'hematòcrit i l'hemoglobina.</p> <p>PVP: 36.05 o 65.95 € (segons envàs).</p>
<p align="center"><u>Norditropin Simplexx</u></p> <p>Solució injectable. S'indica per casos de deficiència d'hormona de creixement (HGH). Es recomana l'administració subcutània per la nit. La dosis se sol augmentar gradualment en intervals mensuals.</p> <p>Efectes: estimulació del creixement somàtic i esquelètic; augment del teixit muscular i adipós. En el cas que s'utilitzi per augmentar la massa muscular, ha de ser amb dosis molt petites.</p>	<p>La deficiència d'HGH és una malaltia per tota la vida. Pot provocar retenció de líquids, dolor muscular, hipoglucèmia o hiperglucèmia.</p>	<p>Es van trobar 3 caixes de Novonordis Farma.</p> <p>PVP: de 403.29 a 1122.80 € segons composició.</p>
<p align="center"><u>Legalon 150 mg</u></p> <p>Estabilitzador de la membrana cel·lular lesionada. Fa efectiva una protecció complexa de la glàndula hepàtica davant d'influències noves aconseguint una recuperació de les cèl·lules hepàtiques ja lesionades.</p> <p>Comporta una millora de l'estat general, disminució de les molèsties digestives, augment de la gana i del pes, millora de la sintomatologia hepàtica i normalització dels valors dels anàlisis clínics.</p>	<p>No té contraindicacions, incompatibilitats o efectes secundaris.</p>	<p>PVP: 4.20 €</p>

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

Via oral. 1 càpsula 3 vegades al dia durant 4 o 6 setmanes.		
<p style="text-align: center;"><u>Lederfolin</u></p> <p>L'àcid folínic és la forma activa de l'àcid fòlic. És indicat per anèmies megaloblàstiques per deficiència de folats a l'embaràs, en alcoholisme, en deficiència nutricional en nens o vells o en terapèutica de rescat.</p>	No es pot utilitzar com agent únic en el tractament d'anèmia perniciosa o en altres anèmies megaloblàstiques amb deficiències de vitamina B ₁₂ .	PVP: 6.73 € (injecció) 9.80 € (comprimits), 14.84 € (administració parental), 76.24 € (injecció intravenosa).
<p style="text-align: center;"><u>Hidroxil B₁₂, B₆, B₁</u></p> <p>Aportació extra de vitamina B₁₂, B₆ i B₁ en artrosis, lumbàlgies, reumatismes musculars o polineuritis entre d'altres. 1 a 3 comprimits al dia.</p>	No té interaccions ni incompatibilitats.	PVP: 5.50 € (un envàs de 30 comprimits)
<p style="text-align: center;"><u>Benexol B₁₂, B₆, B₁</u></p> <p>S'aplica en estats tòxics i degeneratius del teixit nerviós. Trastorns neurològics de la diabetis i gestació.</p>	No té contraindicacions o incompatibilitats importants ni efectes secundaris.	PVP: 5.04 € (envàs de 30 comprimits)
<p style="text-align: center;"><u>Prozac</u></p> <p>Tractament de depressió i ansietat, bulímia nerviosa i en trastorns obsessivo-compulsius. Cal fer tractaments curts i retirar-lo progressivament.</p>	Pot produir ansietat, insomni, somnolència, tremolor, anorèxia, vòmits diarrea, mareig, retard en l'ejaculació. Dóna habituació i dependència. No té incompatibilitats.	PVP: 10.68 € a 23.25 € depenent dels mg i de l'envàs.
<p style="text-align: center;"><u>Diazepam</u></p> <p>Coajudant pel tractament dels espasmes musculars reflexos com a conseqüència de traumatismes locals (lesió o inflamació). També és indicat pels casos de moderats a greus d'agitació, ansietat i tensió psíquica.</p>	Pot produir fatiga, somnolència i debilitat muscular depenent de la dosis.	PVP: 1.50 € aprox. en totes les diferents formes d'envàs Es troba en comprimits, ampolles i gotes.
<p style="text-align: center;"><u>Levothroid</u></p> <p>És l'hormona tiroxina (TSH). Incrementa el metabolisme dels teixits. Es manifesta de forma lenta (al cap d'unes 48 h d'administració) però prolongada (agafa el màxim als 8-10 dies). Abans s'utilitzava per cures d'aprimament.</p>	Està prohibit en l'infart agut de miocardi, insuficiència adrenal. S'ha d'anar en compte amb els pacients amb enfermetats cardiovasculars, inclosa la hipertensió. Efectes secundaris. Dolor anginós (precordial) palpitations, taquicàrdia, diarrea (normalment la dóna sempre), insomni, tremolors o arítmies.	PVP: 2.07 € (Levothroid 50), 2.79 € (Levothroid 100) i 11.66 € (Levothroid 500).
<p style="text-align: center;"><u>Aranesp</u></p> <p>Solució injectable en xeringa precarregada. Tractament de l'anèmia associada a la insuficiència renal crònica en adults i</p>	Com a reaccions adverses hi pot haver hipertensió i trombosis dels accessos vasculars. Pot produir un augment excessiu de la	PVP: té 11 modalitats diferents i el preu oscil·la dels 117.60 € (Aranesp 10) als 1149.88 € (aranesp 150) amb envasos de 4 xeringues, aranesp 300

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

<p>nens d'11 anys o majors d'aquesta edat. L'objectiu del tractament és augmentar l'hemoglobina. Té dues fases: fase de correcció i fase de manteniment.</p>	<p>massa globular.</p>	<p>conta d'1 xeringa a 594.83 €. És "l'altra EPO".</p>
<p style="text-align: center;"><u>S-Amet 200</u></p> <p>Ampolles de liofilitzat i ampolles de dissolvent. Tractament de la intoxicació per drogues que disminueixen el contingut hepàtic del glutatión. La injecció intravenosa s'ha d'administrar de forma molt lenta.</p>	<p>Pot originar insomni o ansietat.</p>	<p>PVP 10.87 € (caixa de 5 ampolles de liofilitzat i 5 de dissolvent).</p>
<p style="text-align: center;"><u>Acfol</u></p> <p>Àcid fòlic. Prevenció i tractament d'estats de manca d'àcid fòlic com les anèmies. En adults de 2 a 4 comprimits al dia fins que es té una resposta definitiva. No s'ha d'administrar com agent únic en el tractament de les anèmies perniciosos ja que es poden emmascarar els símptomes originats per la manca de vitamina B₁₂.</p>	<p>No té efectes secundaris.</p>	<p>PVP: 3.48 € (envàs de 28 comprimits).</p>
<p style="text-align: center;"><u>Becozyme</u></p> <p>Vitamines de complex B i C.</p>	<p>Algun dels seus components pot comportar al·lèrgia. Insuficiència renal greu. Possibilitat de resultats erronis en les proves de glucosa en l'orina.</p>	<p>PVP: 3.91 €.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Hormona de creixement (HGH)</u></p> <p>Substància segregada pel propi cos, alliberada per l'acció de la son, la hipoglucèmia, l'estrès o l'exercici. S'indica per casos d'insuficiència renal, en nens amb retard de creixement. També retarda l'envelliment. S'administra de forma subcutània i/o intramuscular. Sobre el rendiment origina un increment de la massa muscular sense augmentar la grassa, augmenta la força, retard de la fatiga i accelera la recuperació física de l'esforç.</p>	<p>Pot provocar reaccions al·lèrgiques, sobrecàrrega del sistema cardiovascular, danys renals, hipotiroïdisme o gegantisme si s'administra en excés. Actualment només es detecta si és sintètica un o dos dies després del seu ús.</p>	
<p style="text-align: center;"><u>Eritropoetina (EPO)</u></p> <p>És una hormona de tipus proteic produïda al ronyó que és sensible al descens d'oxigenació de la sang i que al ser estimulada la seva producció actua</p>	<p>L'hematòcrit alt pot produir infarts, trombosis i embòlies. L'augment de les plaquetes ho pot donar més sovint. No té efectes secundaris.</p>	<p>Es van trobar envasos de la marca Epocrin i Eposino. Eren 6 envasos d'una injectable d'Epocrin. És una falsificació d'EPO</p>

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

<p>sobre la medul·la òssia augmentant la producció de globus vermells. També estimula la producció de plaquetes.</p> <p>L'EPO s'estimula per evitar l'anèmia quan es detecta un menor nivell d'oxigenació de la sang o quan hi ha un deteriorament de la funció pulmonar.</p> <p>Quan existeixen més cèl·lules vermelles augmenta la taxa d'aportació oxigen a les cèl·lules que ho necessiten com les del cervell o les dels músculs. Així els teixits busquen estimular la creació d'EPO endògena (no és perillós)</p> <p>L'hematòcrit és la relació del número de cèl·lules sanguínies i la resta de components de la sang.</p> <p>L'administració és en injecció subcutània 3 vegades per setmana i com a mínim durant 4 setmanes.</p>		<p>posada en circulació per laboratoris clandestins xinesos de venda per internet en webs com www.sdkexing.ch.</p> <p>A Espanya la EPO es troba sota les marques Erantin (PVP: en escala dels 83.53 € als 599.72 €), Eprex (en escala dels 83.71 € als 569.41 €) i Neorecorm (PVP: en escala dels 13.13 € als 1134.30 €). Només és d'ús hospitalari.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Actrapid (insulina)</u></p> <p>S'utilitza sobretot per la diabetis.</p> <p>La insulina s'utilitza amb finalitats terapèutiques. Ha de ser administrada amb injecció.</p> <p>Apareix en molt poca quantitat a l'orina.</p> <p>Incrementa la combustió de glucosa.</p> <p>Facilita la introducció de glucosa als músculs.</p> <p>S'utilitza per la diabetis.</p>	<p>Pot produir convulsions i el coma.</p> <p>Reaccions al·lèrgiques cutànies.</p> <p>Pot produir hipoglucèmia depenent de la dosis.</p>	<p>PVP: dels 15.59 € als 27.22 €.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Cafeïna</u></p> <p>És un estimulant.</p> <p>Aboleix la fatiga i conserva la vigília.</p>	<p>Una sobredosificació pot comportar insomni, taquicàrdia o arítmia cardíaca.</p>	<p>Es va trobar tres marques diferents de cafeïna (totes no autoritzades a Espanya): Vivarin (procedent d'EUA), Coffeinum i Oterop Generics (procedent de Bèlgica).</p> <p>A Espanya, la cafeïna, directament, no es ven.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Albúmina</u></p> <p>Rebaixa els paràmetres positius</p> <p>És un anticoagulant. S'utilitza quan hi ha perill de trombosis i facilita la transfusió sanguínia.</p> <p>S'utilitza molt en els laboratoris d'anàlisis clínics de sang.</p>	<p>No en té per què és un producte biològic, és una proteïna.</p>	<p>No es ven en farmàcies.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Actovegyn Forte Dragees</u></p> <p>Dilueix la sang.</p> <p>No dona positiu.</p>		<p>Es va trobar una caixa de 100 comprimits dels laboratoris Nycomed Pharma GmbH.</p> <p>No autoritzat a Espanya.</p>

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

<p style="text-align: center;"><u>Synacthen</u></p> <p>Facilita al creació de corticoides. Estimula la creació de cortisona.</p>	<p>Pot produir danys al fetge, disminució de les defenses orgàniques i obesitat. També osteoporosis a dosis elevades.</p>	<p>Es van trobar dues caixes dels laboratoris Novartis Farma. Prohibit pel COI.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Solcoseryl</u></p> <p>Extracte de sang de vedella. Activa el metabolisme aeròbic, augmenta el consum d'oxigen i del transport de glucosa, millora els processos de reparació i regeneració dels teixits lesionats. Millora la cicatrització de lesions.</p>	<p>Es va relacionar amb la malaltia de les vagues boges. Reaccions al·lèrgiques.</p>	<p>Dels laboratoris Solco Basle Ltd.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Spirulina</u></p> <p>Microalga que creix en llacs (aliment natural). Conté Vitamina A, B₁, B₁₂, minerals, clorofil·la i proteïnes. Proporciona energia, fomenta el desenvolupament muscular. Augmenta l'efecte d'altres productes.</p>	<p>No té efectes secundaris.</p>	<p>PVP: 5,20€ aprox.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Oxitosona</u></p> <p>És un asteroide i un anabolitzant. És el principi actiu de l'oximetolona. Millora el rendiment de forma ràpida i evita donar positiu.</p>		<p>En recipients es va trobar l'anotació OXTS. Es creu que és una falsificació de l'oxitosona ja que es va deixar de fabricar al 1993.</p>
<p style="text-align: center;"><u>Oxandrin</u></p> <p>És un asteroide oxandrolone. Augmenta la massa muscular amb una retenció d'aigua molt petita. No suprimeix la creació de testosterona.</p>		
<p style="text-align: center;"><u>Hormona femenina gonadotropina</u></p> <p>Són l'estrogen i la progesterona. És alliberadora. S'utilitza en la disminució de les pèrdues hemàtiques en les regles o fora d'elles. Disminueix l'anèmia.</p>	<p>L'excés de forma persistent pot donar càncer endomètric.</p>	
<p style="text-align: center;"><u>Trigon depot</u></p> <p>Injectable que conté un corticosteroide dotat de potent acció antiinflamatòria, hormonal i metabòlica. Per via intramuscular o per via intraarticular.</p>	<p>Poden aparèixer alteracions psíquiques com eufòria, pèrdua del somni, canvis d'humor i personalitat, depressió i manifestacions psicòtiques. També pot provocar reaccions al·lèrgiques, empitjorament o emmascarament de les infeccions, reaccions cardiovasculars, músculo-</p>	<p>PVP: 5.74 €.</p>

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

	esquelètiques, gastrointestinals, dermatològiques, neurològiques, hormonals, oftalmològiques o metabòliques.	
<p style="text-align: center;"><u>IGF-1</u></p> <p>És un factor de creixement insulínic del tipus 1. Incrementa el rendiment i la resistència, estimula el creixement de l'os i el múscul.</p>	S'associa en càncer de pròstata en alguns casos.	
<p style="text-align: center;"><u>Jintropin</u></p> <p>HGH. És molt potent.</p>		Se'n van trobar 5 caixes de 10 injectables. És una falsificació d'HGH. També es ven per internet a través de laboratoris clandestins xinesos.
<p style="text-align: center;"><u>Inmunoferon</u></p> <p>El principi actiu és un glicopèptid absorbit en fosfat càlcic dotat d'acció estimuladora de les defenses orgàniques. Està indicat per immunodeficiències secundàries a malalties o fàrmacs, i en general com a tractament coadjuvant de teràpies específiques, en aquells processos neoplàstics o infecciosos, en els que existeixi un dèficit de la immunitat cel·lular. Dosis màxima de 6 càpsules al dia i mínim de 3 en adults.</p>	Administració amb prudència amb les persones que cursen hipercalcèmia. Resta eficaçia a l'antibiòtic.	Es troba en envasos de 45 i/o 90 càpsules i en envasos de 45 i/o 90 sobres. PVP: dels 11,51 € als 74,59€ depenent de la quantitat de sobres o càpsules que hi hagi a l'envàs.
<p style="text-align: center;"><u>Prevalon</u></p> <p>Vitamina C. És una vitamina hidrosoluble amb gran poder antioxidant. Afavoreix la síntesis i l'entrecruament de les fibres de col·làgen. També intervé en l'absorció intestinal del ferro i en la conversió d'àcid fòlic en folínic. S'utilitza en situacions de manca de vitamina C: cremades greus, úlcera pèptica, diarrea crònica, hipertiroïdisme, estats de mal nutrició, tabaquisme. És coadjuvant en tractaments amb suplement nutricional de ferro.</p>	Alteracions en la funció cardíaca, acidificació de l'orina, augment del risc de tromboembolismes, la diarrea provoca disminució de la vitamina C, vòmits, nàusees, hiperacidesa gàstrica espasmes abdominals i flatulència .	PVP: 2,46 €

<p><u>L'autotransfusió</u></p> <p>Un mes abans de la temporada o de la cita esportiva s'extreuen 450 cc per setmana amb un màxim de tres setmanes seguides. Se centrifuga la sang per separar els glòbuls vermells del plasma sanguini. Es reinjecta el plasma. Els glòbuls vermells es conserven a 4 °C per ser reinjectats i elevar la quantitat d'oxigen a la sang. La reinjecció es porta a terme una setmana abans de la competició de forma de "gota o gota".</p>	<p>La conservació mai pot ser superior als 4 mesos.</p>	<p>Els beneficis, una vegada acabat el procés de transfusió sanguínia, es noten en qüestió d'hores.</p>
<p><u>Polvos vermells</u></p> <p>S'utilitzen per provocar que una prova antidopatge (un control d'orina) no és pugui llegir. Es freguen les mans amb els polvos i amb el contacte amb l'orina provoca que la mostra no es pugui llegir.</p>		

Els fets o accions que es van produir els següents dies

- Dimarts 9 de maig de 2006. La Sección de Consumo y Medio Ambiente (SECOMA) de la Guardia Civil va lliurar atestat policial 99/06 pel que es van instruir Diligències Prèvies 4293/06 pel Juzgado de Instrucción 31 de la Plaza Castilla (Madrid) per un presumpte delictes contra la salut pública per comerç i administració de substàncies nocives.

- Dimecres 24 de maig de 2006. Manolo Saiz és posat en llibertat sense càrrecs a les 15.30 hores amb la condició, a més, que estès localitzable. El seu advocat és Carlos Bueren el mateix que ja el va defensar al 1998 en el famós Tour d'aquell any. La Guardia Civil fa públiques les imatges d'alguns dels elements descoberts (sempre amb el logotip de la Guardia Civil a la part inferior esquerra) com bosses de sang, màquines, congeladors o aparells per transfusions.

- Dijous 25 de maig de 2006. Des de la seu central de l'empresa Liberty Seguros als EUA s'anuncia que donen per acabat el patrocini amb la societat Active Bay que tenien fins a finals de 2008 per uns 7.000.000 € per temporada. Active Bay, però, segueix en el ciclisme amb el patrocini de Würth i posteriorment passarà a ser patrocinador únic Astana. El Comunidad Valenciana aparta de forma cautelar a Ignacio Labarta de les funcions tècniques. La UCI emet un comunicat recordant que ja havia advertit a l'AMA i a les autoritats espanyoles de les practiques de dopatge sanguini d'Espanya. Joan Mesquida, director de la Guardia Civil, diu que aniran sorgint més noms de persones conegudes i que la majoria d'esportistes són d'alt nivell ja que els de rang més baix no ho podien fer degut al seu elevat preu.

- Divendres 26 de maig de 2006. Els quatre detinguts, al complir-se el termini màxim de 72 hores de detenció declaren durant tot el dia davant del jutge de guàrdia del Jutjat núm. 29 de la Plaza de Castilla, Pedro Antonio Domínguez Morales. Tots es declaren innocents. Eufemiano Fuentes i José Luis Merino surten en llibertat sota fiança de 120.000 €. Ignacio Labarta i

Alberto León són posats en llibertat sense fiança amb l'obligació de presentar-se cada 15 dies davant del Jutjat núm. 31 de i no sortir d'Espanya. Els advocats no van tenir accés a la causa.

Joan Mesquida diu que no hi haurà noves detencions i també ja anuncia que aquestes pràctiques o el consum d'aquestes substàncies no estan tipificades al CP, per tant, només és l'autoritat administrativa (o esportiva) qui procedirà contra els usuaris de la xarxa desmantellada.

- Dissabte 27 de maig de 2006. Eufemiano Fuentes paga la fiança i surt de la presó a les 19.00 hores de Soto del Real. Hi ha acord entre Liberty i Active Bay per a que Liberty es faci càrrec, si és necessari, de les obligacions financeres derivades dels contractes dels corredors.

Vicente Belda posa a disposició de la UCI, la Guardia Civil, el CSD o qui sigui (segons ell mateix literalment va dir) els 20 corredors de l'equip per a que puguin ser sotmesos als anàlisis que creguin oportuns

- Dimarts 30 de maig de 2006. S'amplia el secret de sumari un mes més. El T-Mobile fa que els seus corredors firmin una carta on neguen la seva implicació en la xarxa.

Els grups parlamentaris aproven que s'acceleri la tramitació de la nova "Ley Antidopaje" per a que el Ple del Congrés la pugui aprovar abans del curs lectiu.

- Dijous 1 de juny de 2006. L'Associació Internacional d'Equips (de la que M. Saiz en va ser president fins a octubre) envia una carta a M. Saiz i a I. Labarta demanant-los que deixin les seves obligacions al càrrec dels seus equips. Labarta reitera la seva innocència i que deixa l'equip per no perjudicar-lo.

- Divendres 2 de juny de 2006. Quique Gutiérrez i Santiago Botero són apartats de forma cautelar del Phonak. El manager del Phonak, John Lelangue, diu que no han estat ni acomiadats ni suspesos. Només diu que és una mesura cautelar.

- Dilluns 5 de juny de 2006. L'AMA va contestar al CSD dient que proporcionarà ajuda a les autoritats espanyoles. També enviarà experts a Espanya per ajudar a les autoritats en el seu treball.

Nomenclatura pels medicaments i mètodes utilitzats i nomenclatura en els pseudònims

Eufemiano Fuentes per designar als esportistes que tractava utilitzava una sèrie de números amb el corresponent pseudònim, o no, indicant-hi a vegades el nivell d'emmagatzematge a que pertanyien sent el nivell 1 el més superior. També al costat del pseudònim en alguns casos hi figurava un any o anys que serien els del tractament.

També tenia una simbologia específica pels mètodes, productes o tractaments que utilitzava.

A part de cobrar per tractament, Eufemiano Fuentes també cobrava segons els resultats obtinguts dels esportistes que tractava. Per exemple, els tres primers llocs de la general del Tour costaven 50.000 €, 30.000 € i 20.000 € respectivament i els tres primers llocs del Giro o la Vuelta, si s'assolien, tenien un cost de 30.000 €, 20.000 € i 10.000 € respectivament. L'or del mundial de ruta costava 30.000 i l'or de la contrarellotge del mundial tenia un cost de 15.000 €.

Aquestes despeses eren per llocs assolits però també es pagava per tractament i segons model (podia arribar a costar 50.000€) o per acords individuals junt amb Eufemiano Fuentes.

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

Codi o número	Pseudònim	Any	Nivell
1	Hijo de Rudicio/Jan		1
2	Birillo		1
3	Sansone		1
4	Nicolas		2
5	Sevillano		2
6	Santic Petric/Santi - P		3
7	1 ^{ai}		3
8	ATR		3
9	Urco/Urko*	2004	4
10	ROSA*		4
11	4142		4
12	Guti		4
13	Alcalde		5
14	RH		5
15	CÉ SAR*	2004/05	5
16	VCS		5
17	Porras/Goku		5
18	Valv. (Piti)*	2004	5
19	Falla		
20	Bella (jorg)/VAINS		
24	Claiscomano Luigi*	2006	
25	Amigo de Birillo*		
26	Huerta*	2006	
32	Zapatero		
33	Clasicómano*	2006	
	Cowboy*	2003	
	Panticosa*	2003	
	Pavarotti*	2003	
	Pepito*	2003	
	Obelix*	2003	
	Nibelungo*	2003	
	LAS*	2003	
	María*	2002/03/04	
	Rosa*	2003/04	
	MZD*	2005	
	Gemma*		
	Rosa*		
	El Manos Pequeñas**		

	Alibabá**		
	Alessandro Kalc**		
	El Bigotes**		
	Jandro**		
* <i>Pseudònims que encara estan pendents d'esbrinar a qui pertanyen</i>			
** <i>Pseudònims que s'han associat a col·laboradors</i>			

Símbol utilitzat	Significat
* o Niño	Hormona de creixement
E amb un cercle	Extracció de sang
E amb dos cercles	Extracció de sang per congelar
R amb un cercle	Reinfusió de sang
R amb dos cercles	Reinfusió de sang per congelar
Conjunt buit negre	EPO 500 unitats
· o Pelas	EPO 1000 unitats
· amb un cercle	EPO 1500 unitats
· amb una diagonal a la part superior dreta	Intravenosa
Cercle	Anabolitzants
PCH o P	Pegats de testosterona
IG o Ignacio	Factor de creixement (IGF-1)
HM	Hormona menopàusica (força)
NP amb un requadre	EPO prolongada
T4	Levothroid
Cambio de aceite	Extracció – reposició de sang
13	Insulina
OXA	Oxandron
NP	Aranesp
A amb un cercle	Anàlisi
TGN	Trigon
VR	Entrenaments durs (5 ratlles d'insulina)
OXTS	Oxitosona
AND o Alubias	Andriol (supositoris)
Vino	Sang/hematies

Filtracions o opinions?

Ja al primer dia (23 de maig de 2006) alguns mitjans ja anunciaven que els arrestats formaven part d'una trama de dopatge amb ramificacions internacionals. També es va anunciar que s'havien trobat llistes on hi havia noms d'esportistes molt coneguts, que hi havia filmacions

que ho corroboraven i que la detenció era conseqüència de les escoltes telefòniques de mesos anteriors. En primera instància ja la Cadena SER anomenava a Ivan Basso com un dels afectats del que es coneixeria com a *Operación Puerto*, llavors líder del Giro que s'estava disputant.

La mateixa Cadena SER al cap d'unes hores (dimecres) cita a Ivan Gutiérrez com a un dels esportistes que també apareix a la llista que té la Guardia Civil, ciclista que posteriorment s'ha negat que estés implicat a l'*Operación Puerto*.

La Guardia Civil pot esbrinar els clients a través de les filmacions en vídeo creuant-la amb la informació obtinguda als registres. També ho podria aconseguir creuant l'ADN però, per això, necessitaria autorització d'un jutge.

Al següent dia, una altra vegada la Cadena SER, informa de que Jan Ullrich és un dels investigats per la Guardia Civil.

Tot i la importància que hi donaven els mitjans ja des del principi se sabia que no hi havia delictes i ben just indicatiu de delictes ja que no hi havia res recollit al CP com a tal. A més les diligències es van obrir en virtut d'un delictes contra la salut pública, però, a més el CP (arts 359-378) no menciona res referent a la sang. Respecte a les sancions penals tampoc es pot aplicar res per analogia ja que està prohibida. Tampoc hi ha jurisprudència per què es tracta de la primera vegada que es planteja aquesta situació. Sí que fora de l'àmbit penal hi poden haver sancions administratives o esportives.

El dilluns 29 la revista *Interviú* publicava un extens reportatge sobre el tema i amplia la llista. Segons la revista, hi havia vídeos que demostren entrant a la Clínica a Santiago Botero, Óscar Sevilla, Ángel Vicioso i a José Antonio Escudero (medalla de plata en pista a Atenes). A més, també hi ha converses telefòniques que impliquen a Quique Gutiérrez, Michele Scarponi i a Unai Osa. El mateix reportatge també parla del boxejador Kiko *La Sensación* Martínez de qui, com l'altra resta d'esportistes, no s'ha sabut res més.

Els següents dies la majoria de mitjans només destacaven les declaracions d'Eufemiano Fuentes on deia que s'acollia al secret professional per no delatar als seus esportistes clients. Els advocats dels implicats esperaven que passés de la via penal a l'administrativa i que hi hagués una sentència absolutòria (és el què va passar).

Altres mitjans també van publicar que Óscar Sevilla, segons el portaveu de l'equip T-Mobile, reconeix que pot sortir en les gravacions ja que es feia proves d'esforç a la clínica.

El dia de l'aixecament del sumari

Enlloc de comparèixer la Guardia Civil, per exemple, a través del seu director, junt amb el Secretario de Estado para el Deporte, l'aixecament de sumari, com no, el va donar a conèixer el Grupo Prisa, a la vegada, grup molt proper a la ideologia de l'actual govern. Va ser la Cadena SER qui va donar la primícia de l'aixecament del sumari (o part d'ell). Va ser el dia 29 de juny de 2006 a les 15.00 hores, dos dies abans del l'incici del Tour de France.

L'aixecament del sumari es va saber per filtracions periodístiques (la gran majoria del mateix grup) i en molts casos de forma filtrada interessadament tant pel que fa als ciclistes (encara en falten conèixer) com pel que fa a la resta d'esportistes.

Forma d'identificació de la majoria de corredors

Corredor	Sobrenom/s	Principal /s forma/es d'identificació*
Santiago Botero	3 . Sansone, 4. Nicolás, Sansón i BTR	En data 4/5/06 se'l veu acompanyat per E. Fuentes i I. Labarta als Laboratoris d'Anàlisi Clínics del Dr. Merino Batres al C/ Zurbano 92 entresòl portant la bicicleta de carretera. En la mateixa data al C/ Alonso Cano 53 apareixen dues bosses de sang o hematies. A través de la conversa de data 17/5/06.
Tino Zaballa	19 . Falla	En data 4/5/06 se'l veu acompanyat per E. Fuentes i I. Labarta als Laboratoris d'Anàlisi Clínics del Dr. Merino Batres al C/ Zurbano 92 entresòl portant la bicicleta de carretera. En la mateixa data al C/ Alonso Cano 53 apareixen tres bosses de sang o hematies.
Oscar Sevilla	5 Sevillano, SVQ o SVK	En data 13/5/06 se'l veu acompanyat per E. Fuentes i I. Labarta a l'apartament del C/ Caídos de la División Azul 20 portant la bicicleta de carretera. En la mateixa data apareixen quatre bosses de sang.
Jorg Jacksche	20. Bella, VAINS o VANS	Entrevistat amb E. Fuentes a l'habitació 605 de l'Hotel Puerta de Madrid el 14/5/06. Es troben tres bosses de sang refrigerada al C/ Alonso Cano i una bossa d'hematies congelats al C/ Caídos. La seva gossa es diu Bella.
Quique Gutiérrez	12. Búfalo, Guti, Cataluña o Catalan	Conversa telefònica E. Fuentes – I. Labarta en data 13/5/06 que coincideix amb la 7a etapa del Giro. Se'l considera client ja que es troba un calendari per ell sol.
Ivan Basso	2. Birillo	Conversa telefònica E. Fuentes – I. Labarta en data 13/5/06 i 14/05/06 que coincideix amb la 7a i 8a etapa del Giro. Se'l considera client. El gos d'Ivan Basso es diu Birillo.
Michele Scarponi	32. Zapatero	Conversa telefònica E. Fuentes – I. Labarta en data 13/5/06 i 14/05/06 que coincideix amb la 7a i 8a etapa del Giro. Sabata en italià es diu scarpia (scarponi = zapatero) Se'l considera client.
Unai Osa	7. UNO, UNA o 1 ^{ai}	Conversa realitzada el 14/5/06. No es concreta de forma expressa la relació entre ells dos. Calendari per ell sol del 2003, 2004 i 2005.
Marcos Serrano	13. Presidente, SRR, Alcalde o MR	"Presidente" va trucar a E. Fuentes. S'identifica pel temps d'arribada però no és suficient. M. Saiz declara que M. Serrano li va demanar que E. Fuentes fos el seu metge.
Tyler Hamilton	11. 41-42 o HMLTN	Se l'identifica a través d'un document on hi havia escrita la seva direcció natal. També apareix un fax dirigit a Haven Parchinsky (la seva esposa). Té calendari propi per uns mesos determinats i l'administració de medicaments de forma diària.
Santi Pérez	6. SANTI-P, Santi Pz o S. Perc	Desapareix al seva nomenclatura coincidint amb la seva sanció per transfusió de sang homòloga. També tenia calendari.
Roberto Heras	14. R. H.	Existència de bosses de sang que coincideixen amb les seves inicials. M. Saiz durant la detenció va declarar que R. Heras li va sol·licitar que E. Fuentes fos el seu metge, M. Saiz en un primer moment s'hi va negar però posteriorment va acceptar. Coincideix els inicis a finals del 2004 i la fi amb el positiu.
Isidro Nozal	Guri	M. Saiz va contactar amb E. Fuentes per què portés a I. Nozal des de finals del 2004 El dia abans de que no passés el control de salut del Dauphiné del 2005 tenia programada una extracció – reposició. Guri és el sobrenom que té en l'àmbit ciclista ja que és nascut a Guriezo.
Ángel Vicioso	16. VCS o VIC	A. Vicioso va dir a M. Saiz que E. Fuentes fos el seu metge. Se li atorga el núm. 16 en una llista de pagament. Tenia calendari per l'any 2005.
Jan Ullrich	1. Hijo de	Coincidència amb el nom real.

El Circuit UCI ProTour i la seva relació amb l'Operación Puerto

	Rudicio Jan Ullrich o Jan	E. Fuentes rep un SMS de "Rudicio" (Rudy Pevenage) el 17/5/06 i una trucada el 18/5/06. "Rudicio" diu que aquella tarda tenia cronòmetre (l'etapa del Giro d'aquell dia era una contrarellotge). E. Fuentes truca a Rudicio el 20/5/06, el número té prefix belga (Rudy Pevenage és belga i era el director esportiu del T-Mobile que acompanyava a Ullrich els últims anys).
Aitor Osa	8. ATR o ATR OS	Coincidència amb el nom real.
Àngel Edo	EDO	Coincidència amb el nom real. Calendari per ell sol el 2001 i 2002.
Paco Mancebo	17. Goku o Porras	Es troba una carpeta amb el títol de "PACO 2004-05-06" on al seu interior figurava una prova d'esforç sota el nom de "Informe Prueba Esfuerzo Mancebo". El nom del seu gos és Goku.
Nacho Gutiérrez		Se l'anomena com a "hermano de Guti" en una conversa telefònica entre Y. Fuentes i E. Fuentes. Conversa telefònica entre I. Labarta i E. Fuentes el 23/5/06 i un SMS el 22/5/06. Es reuneix amb E. Fuentes a les 00.20 h dins del cotxe d'E. Fuentes durant 24 minuts per entregar el "suc de taronja" el 23/5/06.
*A part d'aquests ciclistes també s'hi relacionen la majoria de ciclistes que formaven part de les plantilles del Comunidad Valenciana o Kelme i Liberty Seguros els últims anys.		

Situació actual dels ciclistes que se'ls ha implicat a l'Operación Puerto			
S. Botero	Orbitel	I. Gutiérrez	LPR
C. Zaballa	Segueix al Caisse d'Epargne	J. P. Llorente	Retirat a mitjans 2005
O. Sevilla	Relax - Gam	D. Blanco	Duja - Tavira
J. Jacksche	En un primer moment es retira. Va tenir oferta del Volksbank, fitxa pel Tinkoff al 14/4/07, apartat de l'equip posteriorment. Confessa la seva relació amb Fuentes.	E. Jiménez	Karpin - Galicia
J. E. Gutiérrez	LPR	J. P. Rodríguez	Sense equip
I. Basso	Primer fitxa pel Discovery Channel. Posteriorment suspès per possible dopatge i, després, sancionat.	D. Bernabeu	Fuerteventura - Canarias
M. Scarponi	Team Barloworld. Posteriorment suspès per possible dopatge i, després, sancionat.	R. Plaza	Caisse d'Epargne (fitxat al 4/4/06)
U. Osa	Sense equip	D. Latasa	Reirat arran de l'OP
A. Osa	Sense equip. Rumor d'haver tingut oferta de l'Euskaltel - Euskadi	C. G. Quesada	Apartat pel seu equip (Unibet.com)
M. Serrano	Karpin - Galicia	F. Cabello	Retirat a finals de la temporada 2006. Director de l'Andalucía - Cajasur
T. Hamilton	Tinkoff	J. L. Martínez	Retirat arran de l'OP
S. Pérez	Relax - Gam	J. Hrushka	Relax - Gam
R. Heras	Suspès per positiu a la Volta 2005	G. Caruso	Lampre-Fondital. Posteriorment suspès per possible dopatge i, després, sancionat.
I. Nozal	Karpin - Galicia	K. Gil	Segueix al Saunier Duval - Prodir
J. Ullrich	Retirat arran de l'OP. Ha tingut ofertes de Relax - Gam i Acqua & Sappone	A. Casero	Retirat a finals del 2005

A. Edo	Vitoria-ASC	D. Baranowsky	Sense equip
F. Mancebo	Relax - Gam	A. Davis	Discovery Channel
V. Ballester	Fuerteventura - Canarias	A. Contador	Discovery Channel
D. Etxebarria	Sense equip. Oferta del Saunier Duval (rumor)	I. G. Galdeano	Retirat a finals de la temporada 2005. Director de l'Euskaltel - Euskadi
J. Beloki	Sense equip. Rumors que fixava per l'Astana a 14/4/07	S. Paulinho	Discovery Channel
N. Riberiro	LA Aluminios / Liberty Seguros	L. L. Sánchez	Caisse d'Epargne
A. Vicioso	Relax - Gam	R. Andrieu	Sense equip
J. Hernández	Segueix al Relax - Gam	J. A. Bonilla	Fuerteventura - Canarias
M. Lloret	Fuerteventura - Canarias	A. Olmo	Andalucía-Cajasur
A. G. Quesada	Suspès per positiu a la Volta Catalunya 2006	D. Muñoz	Fuerteventura - Canarias
C. Zárate	Saunier Duval-Prodir	J. Gomis	Sense equip

El Codi Ètic del circuit UCI ProTour. El codi que no compleixen ni els seus firmants

Abans de l'inici de la primera temporada del ProTour, els equips que formaven part d'aquest circuit van firmar un codi o carta ètica en data 14 de desembre de l'any 2004 a la seu de la UCI, Aigle. Seria l'esquema a seguir pels mateixos equips en temes de dopatge. A més, els mateixos equips ProTour van demanar que els equips de categoria Continental Professional invitats a disputar carreres ProTour assumissin les mateixes obligacions del Codi Ètic, si no, se'ls prohibiria competir.

El punt més controvertit o que ha generat més discussió, sobretot, després de l'*Operación Puerto*, és el fet que aquest codi de bona conducta estableix que qualsevol ciclista que estigui sota sospita de dopatge, encara que no hagi donat positiu ni s'hagi posat fi a la via esportiva o administrativa sobre el tema, estarà suspès de feina, per tant, se'l privarà de competir mentre no se sàpiga el resultat tant si és declarat innocent o culpable. Al ciclista se'l priva d'exercir el seu dret al treball però, en canvi, no està suspès de sou mentre duri aquest procediment.

Si el ciclista dona positiu o és cert que està involucrat en temes de dopatge (ex.: en una xarxa de productes dopants) li recaurà una sanció de 2 anys sense poder competir i, passats aquests 2 anys, durant els següents 4 anys no podrà competir per cap equip ProTour.

Arribat a aquest punt ja és discutible si s'incorre en un possible *non bis in idem*. Ens trobem en què primer al ciclista se'l sanciona prohibint-lo competir mentre està sota sospita, però en el cas que la sospita es converteixi en una certesa, llavors se'l torna sancionar en dos anys sense poder competir i en 4 anys més sense poder firmar per cap equip ProTour. L'autoritat sancionadora sí que és diferent, en un primer moment és l'equip qui sanciona apartant-lo de l'equip i, posteriorment, sancionarà la UCI a través de les federacions nacionals.

A l'*Operación Puerto*, des del moment que es van conèixer els noms de presumptes ciclistes els equips, en la seva major part, van apartar els ciclistes de competir. Des de la última setmana del Giro 2006 (surt a la llum pública l'*Operación Puerto*) fins al cap d'un mes i mig (surt l'informe de la Guardia Civil, per cert, amb errors molt greus) els equips van apartar els seus

corredors. Fins aquí es va actuar de forma més o menys discutible d'acord amb el Codi Ètic. Els problemes han sorgit posteriorment.

El primer problema que sorgeix és qui es fa responsable dels corredors que en un primer moment se'ls havia implicat a l'*Operación Puerto* i posteriorment el jutge els ha exculpat. El mateix metge, Eufemiano Fuentes, en entrevista a la SER va dir literalment: “a la llista comunicada per la Guardia Civil hi ha noms de corredors als que mai he vist. I, al contrari, certs ciclistes que m'han consultat no hi figuren. [...] Hi ha un xicot, Alberto Contador, que no l'he vist mai ni sé qui és [...] tampoc a Ballester (Vicente) [...] dic aquests dos noms a títol d'exemple”. Tant Alberto Contador, Allan Davis com Vicente Ballester van enviar cartes a la premsa donant a conèixer la seva innocència.

A finals de juliol, Alberto Contador, Joseba Beloki, Allan Davis, Isidro Nozal i Sergio Paulinho són exculpats pel jutge. Això va ser posterior a la prohibició del Tour de France de participar al Tour a l'equip Astana basant-se, el Tour, en què un equip no hi pot participar si no presenta més de quatre ciclistes. En aquest cas qui es fa responsable d'Alberto Contador o de la resta de corredors de l'equip Astana que no se'ls va deixar competir al Tour, entre ells, un dels més grans dels ciclistes de l'actualitat: Alexandre Vinokourov (suspès ara per transfusió sanguínia)? No és ni lògic ni ètic que el Tour aparti als corredors sense que cap jutge s'hagi pronunciat al respecte.

Algú es farà responsable, ja no del què han deixat de guanyar els corredors, si no del què han perdut pels perjudicis creats? Qui es fa responsable, per exemple, dels corredors de l'equip Liberty Seguros que no tenien res a veure amb l'*Operación Puerto* i que actualment no tenen equip? Algú se'n recorda del perjudici creat als mecànics, massatgistes o altra personal dels equips ciclistes i de les seves famílies dels perjudicis ocasionats que en molts casos ha comportat l'atur? De moment no i, segurament tot seguirà igual: el dossier de l'*Operación Puerto* conegut públicament té errors, el CSD i Jaime Lissatveszky en aquests casos no es pronuncien clarament i la UCI i el Tour van per camins separats.

A més, hi ha una sèrie de sobrenoms que encara no estan desxifrats i la Gazzetta dello Sport ha publicat a principis de maig que hi ha un nou dossier que involucra a 49 ciclistes més. Abans de donar a conèixer el dossier, sobretot per les pressions, del Tour, primer s'hauria d'haver treballat correctament, amb celeritat, però correctament. No pot ser que hi hagi ciclistes que puguin competir sense cap problema estant implicats i altres que no poden, o no hagin pogut competir, estant-hi involucrats.

Els perjudicats: els corredors. Sigui cert o no que estan involucrats a l'*Operación Puerto*. Encara que els corredors exculpats de l'*Operación Puerto* puguin emprendre accions legals, el mal ja està fet. O encara pitjor, els ciclistes que s'havien mencionat que estaven implicats (sota secret de sumari) i llavors s'ha provat que no hi estaven involucrats, el mitjà de comunicació corresponent no és capaç ni de rectificar. I el més greu és que, pràcticament, ningú fa res per evitar-ho.

El segon gran problema que ha provocat l'*Operación Puerto* relacionada amb el Codi Ètic és primer el seu incompliment i, segon, la rebaixa considerable en el sou d'ells, l'atur o la retirada. Només hi va haver un fitxatge milionari: el d'Ivan Basso. Un altre corredor, Paco Mancebo, que a la temporada passada (2006) tenia un sou proper als 2.000.000 € en l'equip Ag2r ara corre per l'equip Relax-Gam al sou de 30.000 € per una temporada, almenys ell ha pogut aconseguir

que l'equip Ag2r, li pagués per la temporada 2007 el 60 % del sou que li corresponia amb aquest equip ja que hi tenia contracte per dos anys.

I s'arriba al punt més discutible: els fitxatges i la competició dels corredors. Quan va sorgir l'*Operación Puerto* sí que es va apartar als ciclistes fins a final de temporada però arribant a la temporada 2007 la cosa ha canviat. Encara que segons el Codi Ètic no podrien competir per que no s'havia arribat al final del cas judicialment parlant. D'aquesta forma, pel que fa als equips ProTour, G. Caruso va fitxar pel Lampre-Fondital, I. Basso pel Discovery Channel i Rubén Plaza pel Caisse d'Epargne a mitjans d'abril del 2007. Tino Zaballa, Koldo Gil i Carlos Zárate van seguir als seus respectius equips: el primer al Caisse d'Epargne i els altres, al Saunier Duval-Prodier. Gran part de la resta de corredors també van poder fitxar per altres equips dels altres dos circuits.

Pel que fa a les competicions ProTour, tots també hi han competit. Ara bé, és aquí quan una altra vegada apareixen els tres grans organitzadors anat en una versió diferent (no necessàriament contrària) a la UCI. Comença a mitjans d'abril quan ASO prohibeix que corredors implicats a l'*Operación Puerto* competeixin en les seves proves. RCS també va fer el mateix al Giro i d'aquesta forma Tino Zaballa o Rubén Plaza van quedar fora de prendre part al Giro a última hora, també Ivan Basso i Michele Scarponi però aquests per una altra raó: unes setmanes anteriors al Giro es va obrir procediment a Itàlia contra ells. Unipublic ha dit que la seva actuació serà igual, però això no se sabrà fins a la Vuelta que és la competició que ells organitzen.

De fet, la posició de la Vuelta encara és més curiosa o sorprenent quant a mitjans de juny atorga les invitacions ho fa als equips Astana (no participarà a la Vuelta), Andalucía-Caja Sur i Karpin-Galícia, deixant, així, fora al Relax-Gam. Segons Unipublic, l'equip Relax-Gam no compleix els requisits per ser invitats (té diversos corredors involucrats a l'*Operación Puerto*). Finalment, a principis d'agost és invitat el Relax-Gam amb la condició que no porti a corredors involucrats en la xarxa de dopatge. En canvi, sí que van invitar a l'equip galleg Karpin, equip que a les seves files té corredors com Marcos Serrano, Isidro Nozal o Eladio Jiménez que també se'ls ha implicat a l'*Operación Puerto*. La Vuelta 2007 surt de Galícia el dia 1 de setembre i fins el dia 3 de setembre encara discorre per terres gallegues.

En canvi aquests corredors que se'ls ha implicat a l'*Operación Puerto*, siguin d'equips ProTour o no, sí que poden prendre part a la resta de proves també, siguin ProTour o no.

El què s'hauria de qüestionar és primer la utilitat que té el Codi Ètic i posteriorment, les actuacions que tenen pel seu compte els tres grans organitzadors.

A voltes amb l'ADN

Que el ciclisme sempre ha estat un esport capdavanter en la lluita contra el dopatge no ha estat cap secret encara que això no vulgui dir que s'hagi fet de forma correcta. Va ser un dels primers esports en instaurar els controls antidopatge i els anàlisis de sang. Altres esports, com per exemple el futbol, van tardar molts anys respecte el ciclisme a la instauració del control antidopatge. És més, la primera vegada que hi va haver control antidopatge als equips de futbol espanyols se'ls va avisar i com a conseqüència de les queixes dels equips de futbol es va tardar uns quants anys més a que el futbol tingui controls de forma mínimament regular. Un altre tema seria comparar el tipus de control que es fa al ciclisme i els controls que es fan al futbol o als

altres esports. Podem considerar que la lluita que ha tingut el ciclisme contra el dopatge, se li ha girat en contra.

El ciclisme es pot considerar com una excepció curiosa dins l'esport tant en el control antidopatge com en tots els altres aspectes. És un cas únic dins dels esports que són olímpics.

Jean Louis Dupont, l'advocat que va assistir i assessorar a la reunió d'equips ProTour que té lloc a principis d'any (11 i 12/1/07) va aconsellar que el ciclisme "*s'ha de treure de sobre el pes de la lluita contra el dopatge [...] és necessari canviar la imatge i oblidar-se de parlar de sempre el mateix, el dopatge*". El què va dir en aquest punt, Jean Louis Dupont, és cert però segurament la premsa (i alguna més que altra) també hauria de reflexionar sobre el perquè donen més importància a un dopatge en ciclisme per sobre de la mateixa competició o que en altres esports. En futbol no existeixen els controls sanguinis. L'ADN és el què s'ha volgut vendre com un nou pas que farà la lluita contra el dopatge, cedir-lo seria avançar cap el futur, no cedir-lo seria quedar-se immers en l'antiguitat.

La realitat és que cedir l'ADN és pràcticament inútil, no serveix de res, en l'ADN no es pot veure les substàncies que ha pres una persona en el cas que ho hagi fet. L'ADN només pot tenir una utilitat en l'*Operación Puerto* si es creua amb el de les bosses de sang trobades per saber la identitat del corredor. Això ja ha passat en els casos d'Alemanya i Itàlia posteriorment explicats.

I si es creua l'ADN i s'aconsegueix la identificació de la persona què passa? L'existència d'una o diverses bosses de sang d'un esportista s'ha de sancionar? Aparentment una bossa de sang no hauria de ser motiu de sanció. Primer les bosses de sang s'haurien d'analitzar. Posteriorment, si apareixen substàncies prohibides a la bossa de sang s'hauria de veure el grau en què apareixen, determinar si són exògenes o endògenes i llavors determinar si s'ha d'actuar o no dependent del tractament que tinguin. Hi ha sentències judicials que recullen que aquestes proves no serveixen.

Algunes legislacions nacionals fins i tot prohibeixen que un empleador sol·liciti mostres biològiques a un treballador. Amb aquesta controvèrsia es va arribar a redactar un document entre els equips ciclistes que no va arribar a comprometre a ningú. La mostra d'ADN només la pot sol·licitar un jutge (per exemple, en casos de violacions o assassinats) o la policia i serà el corredors el qui s'hi negarà o assentirà.

Negar-se a entregar l'ADN mai hauria de ser considerat com declarar-se culpable. Pocs equips van complir de seguida, Rabobank sí que a finals de gener de 2007 va fer públic que a través de carta va sol·licitar als seus corredors que li cedissin una mostra de l'ADN per la lluita contra el dopatge. Cedir l'ADN pot considerar-se com atentar a la intimitat d'una persona. Mai pot ser considerat com una obligació per poder competir. Un ciclista no és un criminal. També és cert, dins dels ciclistes hi ha d'haver unió, no pot ser que ciclistes de la talla de Paolo Bettini o d'Alejandro Valverde es neguin a cedir l'ADN però, en canvi, Erik Zabel es pronunciï a favor (ciclista que recentment ha confessat que s'havia dopat a la dècada dels 90 en el seu anterior equip, el Deutsche Telekom).

La premsa i els alts dirigents s'han plantejat alguna vegada per què els altres esports no tenen uns controls tant estrictes i la relació de casos de positiu no és tan llunyana respecte el ciclisme? Com és que a la Formula 1 fins a Setembre de 2006 només hi van haver dos controls antidopatge i en tot l'ant 2005 només 4 i, a més, fets fora de competició i no en pilots de primer nivell? (segons va publicar el Mundo Deportivo).

Quan es va relacionar tot l'equip Kelme o Comunidad Valenciana a l'*Operación Puerto* van ser els únics que es van fer anàlisis de sang i van cedir les seves bosses de sang al CSD per a que realitzés tots els controls que cregués oportú. Quan les bosses van arribar al CSD, el CSD no va analitzar -les.

Tampoc caldria arribar al punt de bona aparença que es vol donar quan el mànager del Relax-Gam, David Plaza, proposa al CSD que sigui el mateix CSD qui s'encarregui de les proves d'esforç, dels controls de salut que cregui necessari o que rebí un llistat amb tots els medicaments que utilitzi l'equip. Per exemple, és relativament fàcil fer disminuir la taxa d'hematòcrit a través d'injectar-se suero fisiològic.

Present i futur del dopatge

Referent al dopatge en el ciclisme, el president del COI, Jacques Rogge, va fer unes declaracions importants després de la reunió dels Comitès Olímpics Europeus celebrada a Roma a finals de juliol de 2006: *“Un esport és creïble sempre que estigui dirigit per un control rigorós que disposi de la quantitat necessària de proves en la competició per a que es mantingui el bon ordre esportiu. Sempre que estigui disposat a castigar als atletes que infringeixen les normes, però, també als que estan al voltant dels esportistes. I el ciclisme fa això”*. A més, va afegir que *“el dopatge és un assumpte que existeix en tots els esports però hi ha positius que es detecten d'altres modalitats que no ocupen les primeres pàgines dels diaris i dels que ben just en tracta la televisió. Aquesta és la diferència. És per culpa dels mitjans de comunicació el fet de què la gent tingui una percepció distorsionada de què en el ciclisme hi ha més problemes”*.

El ciclisme és l'esport que realitza més controls antidopatge, pràcticament 15.000, seguit de prop per l'atletisme. Per exemple, segons Sporza, Fabian Cancellara, ciclista de l'equip CSC, i en data 6 de maig de 2007, ja havia estat sotmès a 17 controls antidopatge. Altres esports com el tennis només realitzen uns 1.500 controls i, tot i que és una quantitat de controls molt menor respecte al ciclisme, el tant per cent de positius en el tennis és força important. Tennistes com Chela, Coria, Puerta, Cañas, Dupuis han donat positiu i fins i tot Serenna Williams s'ha negat a passar controls antidopatge alguna vegada.

Mai s'hauria d'arribar a l'extrem de les declaracions de José María Odriozola, president de la Real Federación Española de Atletismo (RFEA) que es van publicar en diversos mitjans (per exemple, AS). Va declarar que *“jo posaria límits del 17-18 en hemoglobina i l'hematòcrit, del 53-54% per les dones i un punt més pels homes, 55%. Si en ciclisme ho fan, i a més és per raons de salut, no veig el per què nosaltres no ho podem fer”*. En primer lloc, és cert que en ciclisme hi ha controls de salut, a diferència de molts altres esports, però el límit de l'hematòcrit en els homes és del 50%. Proposar un límit del 55% d'hematòcrit i del 54% en les dones significa una poliglobúlia, per tant, una agregació plaquetar excessiva i, en conseqüència, el risc d'una trombosis. Són unes declaracions que haurien de ser impròpies d'un president d'una federació esportiva.

És cert que el tractament que dona la premsa a un positiu al ciclisme respecte a un positiu d'un altre esport és totalment diferent. Però, a vegades es busca la notícia allà on no hi és. Per exemple, Pedro Horrillo, ciclista de l'equip Rabobank, és asmàtic i durant un control antidopatge després de la Brabantse Pijl va donar positiu a causa d'un error administratiu amb l'Execució Terapèutica (TUE), la que li permet l'ús d'una medicació antiasmàtica. Sota

prescripció mèdica del seu metge, el corredor, ha utilitzat els aerosols Pulmicort (principi actiu: Budersonide) i Serevent (principi actiu: Salmeterol) des de 1996 per lluitar contra els símptomes d'asma que li dificultaven exercir el seu esport. A instàncies del cos mèdic de l'equip Rabobank, el ciclista havia consultat a un especialista al mes de febrer de 2006 per a que examinés de nou el seu problema de salut i renovar el seu TUE (amb el TUE estan permesos l'ús de productes que poden donar positiu). A partir de la consulta, el ciclista va utilitzar un nou aerosol conegut com a Symbicort que produeix els mateixos efectes que els anteriors. El Symbicort incorpora el principi actiu de formeterol (apareix separat de la llista de substàncies dopants). El Symbicort combina els mateixos efectes dels dos aerosols anteriors. Per això, el ciclista no va veure la necessitat de sol·licitar un nou TUE. El problema, respecte a la premsa, d'aquest fet és que mentre la web cyclingnews.com ho publicava com "*Horrillo has anti-doping administrative error*" (Horrillo té un error administratiu antidopatge), el diari Marca ho publicava com a "*Pedro Horrillo positivo*" o el diari El Mundo ho publicava com a "*Horrillo dió positivo por formeterol*". Es tractava simplement d'un error administratiu o del què es coneix com a "fals positiu" o "no negatiu", mai d'un positiu.

El dopatge no tot es realitza de la mateixa forma, hi ha diferents tipus i/o accions que és poden considerar dopatge. El primer de tot són els productes dopants com a tal. S'hi inclou, entre d'altres, els estimulants del sistema nerviós central, analgèsics narcòtics, anestèsics locals, cannabis, alcohol, esteroides anabolitzants, betabloqueants i diürètics.

En segon lloc, es distingeixen les substàncies subjectes a restricció. Són aquelles substàncies permeses només en alguns casos concrets. Es necessitarà donar coneixement als metges de la UCI o de la competició de que es tracti en el cas de que un ciclista sigui asmàtic (utilitzi, per exemple, Ventolin) o en el cas d'una infiltració articular o muscular ja que es realitzen a través de la injecció d'anestèsics locals i, moltes vegades, amb corticoides.

Una altra categoria són els mètodes de dopatge. Es divideixen en tres tipus de mètodes: psicològic (hipnosis); manipulacions físiques, químiques i farmacològiques; i, el conegut com a "dopatge sanguini".

El què es coneix com a "dopatge sanguini" és un mètode prohibit pel Codi de la WAMA. És un dels mètodes més freqüents en l'*Operación Puerto*. És el fet de realitzar transfusions sanguínies ja sigui amb la pròpia sang d'un esportista (autòloga o homòloga) o d'una altra persona però amb el mateix grup sanguini (heteròloga) per tal de millorar la transferència d'oxigen. També són prohibits els productes d'hematies de qualsevol origen.

El "dopatge sanguini" és un dels mètodes més freqüents de dopatge des de no fa gaires anys. És un mètode de dopatge molt difícil de detectar sobretot pel seu alt cost. En el ciclisme però, ja se n'han donat casos de positiu per transfusió: el cas Tyler Hamilton i el cas Santi Pérez i, més recentment, el d'Alexandre Vinokourov i Andrey Kashechkin

No només és propi del ciclisme, sinó que també és propi de molts altres esports com l'atletisme, el tennis o el futbol. S'ha relacionat amb el "dopatge sanguini" diverses vegades a Zinedine Zidane del qual s'ha dit que acudia a una clínica de Suïssa dos cops l'any per realitzar-se un tractament que consistia en l'extracció de sang, la seva oxigenació i la seva reinjecció (una de les últimes vegades que s'ha publicat va ser el 02/6/2006 per El Mundo Deportivo, també el diari Le Monde se'n va fer ressò diverses vegades). El "dopatge sanguini" també és prohibit per la FIFA.

Però el què comença a prendre més força és l'anomenat "dopatge genètic". També es coneix com la creació de l'*atleta transgènic* o l'*esportista a la carta*. Consisteix en l'ús no terapèutic de cèl·lules, gens, elements genètics o de la modulació de l'expressió dels gens capaços de millorar el rendiment esportiu. És factible la inoculació de gens que potencien el rendiment esportiu. Es pot injectar, des d'ADN directament a virus manipulats genèticament que porten gens que codifiquen factors i proteïnes implicades en el desenvolupament muscular o gens que fan augmentar de forma natural els glòbuls vermells. El "dopatge genètic", de moment, és indetectable.

Fins i tot experts en dopatge han advertit del retorn de vells mètodes de dopatge entre esportistes que semblaven totalment abandonats com artilugis que constaven d'agulles hipodèrmiques per realitzar transfusions de sang. En dards, ja s'ha donat algun cas de positiu.

En les jornades de "Doping, un camí sense futur" celebrades a Palma de Mallorca, el doctor Eduardo Ribot va explicar la sorpresa que es va trobar en les Olimpíades d'Escacs celebrades a Calvià a l'any 2004: *"un es va negar a passar els controls, un altre es va escapar a casa seva, algun d'ells va agredir a un Guardia Civil i un altre es va quedar adormit mentre esperava. Una noia russa plorava i un altre va denunciar a un jutge després de negar-se a passar el control"*.

L'arxiu del cas a Espanya

L'Audiència Provincial va estimar la possibilitat de que la UCI entrés en el procés judicial ja que *"és una organització que té per finalitat la direcció, desenvolupament, control, reglamentació, etc., del ciclisme sota totes les seves formes en l'àmbit internacional, defensa del ciclisme i els ciclistes"*. *"És titular d'un interès legítim per ser part en el present procediment tant pels fins que persegueix com per què les persones imputades són titulars d'una llicència UCI i els presumptes perjudicats són ciclistes sotmesos als reglaments UCI"*. L'Audiència Provincial també va denegar la possibilitat de retornar els diners confiscats a Manolo Sáiz.

Dels 29 corredors que formaven l'equip Liberty Seguros a la temporada 2006 només 7 d'ells no van trobar equip per la temporada següent en un primer moment. Tots aquests corredors van tenir un acte de conciliació a principis de febrer per arribar a un acord econòmic. Tots tenien contracte en vigor excepte Joseba Beloki i David Etxebarria que es van acollir al Conveni Col·lectiu del Ciclisme referent a que un corredor si no rep tres mesos abans de finalitzar la temporada la baixa del seu equip queda renovat de forma automàtica. Neil Stephens, un dels directors que tenia l'equip Liberty Seguros, també va reclamar per via judicial.

Carlos Abellán, per exemple, se li va notificar que no seguirien endavant a finals de desembre cosa que ha provocat que hores d'ara encara estigui sense equip.

Active Bay era l'empresa gestora de l'equip Liberty, però, en el cas que es declarés insolvent, els perjudicats podrien reclamar contra les cases patrocinadores sent un cas molt semblant al dels auxiliars de Banesto a l'any 2003. Per exemple, respecte a l'altre equip que ha desaparegut com a conseqüència de l'*Operación Puerto*, el Comunidad Valenciana, els auxiliars van arribar a un acord amb el patrocinador excepte els corredors i Vicente Belda.

Carlos Barredo, ciclista de l'equip Liberty en la temporada 2006, actual ciclista de l'equip Quick Step i no implicat a l'*Operación Puerto*, va declarar a El Correo que *"tots ens imaginàvem*

que era una guerra contra dues o tres persones. I la resta ens trobem al mig i només patim les conseqüències, que ja va ser bastant. Volien apartar a aquestes persones del dia a dia en l'esport d'elit i fins que no ho van aconseguir no van parar". "Jo he fixat pel Quick Step, però crec que en aquest procés ningú ha tingut sort. Jo no vaig aparèixer com implicat, però em va afectar per què no vaig poder córrer el Tour de France i a més es va esfumar el contracte que tenia firmat. Reclamar? No. Perquè? Em vaig estar interessant una mica i tampoc tenim moltes possibilitats d'aconseguir alguna cosa. El pitjor és que hi havia 30 auxiliars treballant per l'equip i només 6 segueixen en això".

Liberty Seguros va declarar que no tenien la intenció de continuar amb els patrocinis esportius de gran embargadura encara que continuen patrocinant l'equip ciclista portuguès del mateix nom.

L'Operación Puerto, però va ser arxivada a mitjans de març de 2007 i també l'aixecament de les mesures cautelars relacionades amb l'Operación Puerto ja que segons el jutge, Antonio Serrano, no existia cap delictes en els fets investigats. De fet, les diligències obertes per la Guardia Civil en cap moment van ser obertes sobre dopatge. Com a conseqüència de l'arxiu han desaparegut dos equips ciclistes (Liberty Seguros i Comunidad Valenciana), ciclistes han quedat a l'atur i també molts tècnics i auxiliars. Això suposava que no es podia acusar a ningú de delictes de dopatge o contra la salut pública i, per tant, no hi havia ni sanció penal ni, de moment, esportiva.

En l'aute de 8 de març de 2007 s'afirma que els fets denunciats pels que van ser imputats, entre d'altres, Eufemiano Fuentes, José Luis Nerino, Manolo Sáiz i Vicente Belda, no eren constitutius d'infracció criminal. El jutge va destacar que el procediment ha tingut lloc per falta de joc net i, el mateix jutge, ja incideix en què quan es va iniciar el procediment no existia a Espanya una norma que penalitzés el dopatge o les conductes relacionades amb ell.

Les bosses de sang que van ser examinades per l'Institut Nacional de Toxicologia de Madrid tenien uns nivells d'EPO que no posaven en risc la salut. El Laboratori d'Anàlisi de Barcelona va analitzar 99 bosses de sang i només vuit d'aquestes van mostrar nivells alt d'EPO exògena. Tres mostres corresponien al número 5 (Óscar Sevilla) i la resta als pseudònims de Klaus, Falla, Mari, número 18 i Gemma. El mateix laboratori de Barcelona va suspendre l'anàlisi ja que primer reclamava 25.000 € com a pagament dels primers anàlisis que no havia rebut.

L'aute segueix dient respecte a la sang trobada que *"tenia no un determinat receptor, sinó un en concret (mateixa sang per la mateixa persona), pel sotmetiment a control mèdic i que era la seva pròpia sang minimitzant el potencial risc que, incontrolat, podria causar qualsevol altre medicament". "L'administració de les quantitats existents en les bosses de sang no seria suficient per provocar efectes perjudicials i les dosis utilitzades en pacients que la necessitin terapèuticament són molt majors. Entenem que la presència de eritropoetina exògena en aquestes bosses obeeix a la seva administració prèvia a subjectes possiblement sans i en tal cas el risc és per ell mateix previ a la seva existència en les citades bosses".* El jutge va assenyalar la seva desconexió si l'ús habitual d'EPO pogués tenir efectes secundaris degut *"a la seva comercialització des de fa pocs anys"* i que *"probablement no tindria cap efecte en persones que no ho necessitessin"*.

Va concloure que el joc net *"és, més que un comportament, una manera de pensar i s'estén a la lluita contra les trampes, contra l'art d'enganyar sense vulnerar les regles, la violència física o verbal, l'excessiva comercialització i la corrupció". "Ser esportista exigeix una resposta*

èticament correcta i ajustada a uns principis, així com un respecte exquisit a les normes, des del convenciment de que el joc net i el comportament són referents per la consecució de l'excel·lència esportiva". "L'esport s'ha convertit en una branca industrial on tot es jutja per la seva rendibilitat".

Les reaccions a l'arxiu del cas

La UCI es va mostrar partidària d'arribar fins al final, la RFEC sorpresa per la decisió del jutge sense saber si era bo o dolent, Christian Prudhomme (ASO) es preguntava de què havia servit l'Operación Puerto i, l'AMA, no es va mostrar d'acord amb la decisió del jutge

Manolo Sáiz, a qui recentment se li ha ofert escriure un llibre sobre l'Operación Puerto, i Vicente Belda es queixaven de la vulneració dels drets fonamentals i dels judicis paral·lels que hi ha hagut abans de què el jutge es pronunciés.

La Fiscalia de Madrid, però, va presentar recurs d'apel·lació, també l'Abogacía del Estado, contra l'aute del Jutjat núm. 31 sol·licitant que s'anul·lés l'arxiu de la causa i que es practiquessin unes diligències sol·licitades amb anterioritat pel Ministeri Públic. També sol·licitava que es deixés sense efecte l'arxiu del cas i que *"se'n dicti un altre ordenant seguir les presents diligències prèvies"*, per considerar que *"tant els fets revesteixen caràcter d'infracció criminal com per insuficiència de diligències practicades pel seu aclariment"*. *"Falten diligències essencials pel complet aclariment dels fets, sent per tant la instrucció practicada insuficient per arribar a una resolució tan transcendental com l'arxiu de la causa"*. La Fiscalia es basava en els arts 361 o 362.1.3 del Codi Penal, al considerar que la sang extreta, emmagatzemada i objecte de futures transfusions, és medicament de conformitat amb els arts. 8 i 40 de la Ley del Medicamento.

La RFEC també va decidir recórrer l'arxiu per estar pendent de realització algunes proves admeses, entre d'altres. L'AMA va mostrar la seva intenció de presentar-se com acusació particular i la UCI com a part civil, d'aquesta forma tindria accés a l'informe però sense poder utilitzar els documents de forma disciplinària.

La situació, però, referent als corredors o equips que poden competir i en quines competicions, és tan dubtosa que el mateix Angelo Zomegnan, director del Giro, va remetre una carta a la UCI per tal de que clarifiqui la situació actual en la que es troba el ciclisme i molt especialment, què ha de fer l'organitzador italià amb els ciclistes que se'ls ha implicat a l'Operación Puerto. Segons Angelo Zomegnan és la UCI la *"entitat que supervisa el ciclisme i la que ha de prendre la responsabilitat d'afirmar qui pot córrer i qui no pot fer-ho"*.

La reacció del PP a l'arxiu de l'Operación Puerto

El Grup Popular va actuar sol·licitant la compareixença del Ministre de l'Interior, Alfredo Pérez Rubalcaba. El portaveu d'Esports del PP va sol·licitar la compareixença del Ministre *"per a que ens expliqui en què va consistir l'Operación Puerto, cinc dies abans de l'aprovació en el Congrés de la llei contra el dopatge, on hi havia esmenes a la totalitat que es van retirar"* [...] *"hi va haver gent que va dir que l'Operación significava que aquest Govern fes les coses i altres no"*, el resultat *"són 54 ciclistes a l'atur i dos equips desapareguts"*. *"Possiblement s'hagi de pagar indemnitzacions multimilionàries que no sé a qui li correspondrà, però al final s'arxiva i*

només, en relació amb aquesta operació i en altre sumari, queda imputat un tinent de la Guardia Civil. Aquest és el resultat de l'operació contra el dopatge de la democràcia a Espanya". "Han sortit noms de corredors, alguns s'han hagut de retirar, altres s'han quedat a l'atur i els costarà Déu, ajuda i llàgrimes aixecar cap. El jutge és exquisit en explicar al seu aute el què ha passat i no hi ha un sol indicati que incompleixi la Ley de la Salud Pública. Del que no ens hem de preocupar els polítics és per la salut de l'esportista".

El cas alemany. La retirada de l'últim gran: Jan Ullrich

Alemanya va ser el primer país que ha pogut demostrar la coincidència entre l'ADN de Jan Ullrich i el de les bosses de sang decomissades com a fruit de l'Operación Puerto. Les autoritats alemanyes junt amb les suïsses (lloc de residència del Jan Ullrich) van realitzar un registre al seu domicili on van aconseguir que el ciclista entregués una prova de saliva. D'aquesta forma es podia aconseguir el creuament de l'ADN amb el de les bosses de sang que estaven sota el "núm.1", "Jan" o "Hijo de Rudicio" entre altres pseudònims. El jutge espanyol, Antonio Serrano, va autoritzar la sortida d'una mostra d'ADN de les bosses que s'adjudicaven a Ullrich després de la petició de la Fiscalia alemanya.

Jan Ullrich es va sotmetre a aquesta prova a Constanza (Suïssa), el seu lloc de residència per, seguidament, ser entregada a la Fiscalia de Bonn que és qui tenia obert sumari contra el corredor per la seva possible vinculació amb l'Operación Puerto.

Jan Ullrich, abans de saber el resultat de la comparació de l'ADN decideix en data 26 de febrer de 2007, als 33 anys, retirar-se del ciclisme de competició sent l'únic ciclista alemany guanyador del Tour de France. Ho va fer declarant al diari alemany Bild que *"estic en forma i podria haver continuant amb la meua carrera, però la meua veu interior m'ha dit que era l'hora d'acabar ara i estic molt feliç"*. Referent als periodistes que van acudir a la seva roda de premsa Ullrich va dir que *"m'alegro de veure aquí algunes cares conegudes. D'altres que també conec me n'alegro menys i veig que també hi ha ovelles negres entre nosaltres que aquí ben just hi són tolerades"*. Va assegurar que mai s'havia dopat desmentint els rumors de la seva retirada amb problemes amb el dopatge. Es va negar a cooperar amb la justícia. Les proves d'ADN i les mostres de sang incautades en l'Operación Puerto, però, inculpen a Jan Ullrich. Es van comparar 9 bosses de sang amb l'ADN.

Encara que a Espanya es va tancar l'Operación Puerto, la Fiscalia de Bonn va obrir sumari contra Ullrich per presumpte estafa al seu antic equip (T-Mobile) i al seu preparador (Rudy Pevenage) per complicitat. En canvi l'advocat del ciclista, Johann Schenn, defenia que es podria tractar d'una manipulació. L'actual relacions públiques d'ASO i cinc vegades campió del Tour de France, Bernard Hinault ha tractat a Jan Ullrich com a *"estafador"*.

Una vegada arribat al punt de la certesa de què les bosses de sang pertanyien a Jan Ullrich, el seu equip, el T-Mobile, considerava que les autoritats espanyoles haurien de reobrir l'Operación Puerto que el jutge Antonio Serrano va arxivar considerant que el dopatge no està tipificat com a delictes i que cap dels suposats esportistes que acudien a Eufemiano Fuentes l'han demandat per lesions físiques o altres aspectes. T-Mobile és el mateix equip a qui, en aquests moments la fiscalia de Friburg, ha obert sumari contra dos metges del mateix equip (Andreas Schmid i Lothar Heinrich) per les acusacions d'un ex massatgista del mateix equip (Jef d'Hont) pel que els dos metges van practicar el dopatge sistemàtic amb EPO durant els anys 90 i altres

components hormonals. Les diligències es van obrir a denúncia de l'expert alemany en dopatge Werner Franke qui des de que es va desencadenar l'*Operación Puerto* segueix la pista a Jan Ullrich. També és el mateix equip en el què 7 dels corredors que hi militaven a la dècada dels 90 han confessat el seu dopatge (ara ja prescrit).

A la dècada dels 90, a l'equip T-Mobile, també competia l'actual director de l'equip CSC, Bjarne Rijs, a qui se'l coneixia com a "Mr. 60%" i de qui s'ha dit que va competir al Tour de 1996 (l'únic Tour que va guanyar) amb un taxa del 64% d'hematòcrit. En data 25 de maig de 2007, confessa que s'ha dopat en EPO al Tour de 1996, el què era un secret a veus dins el pilot ciclista.

El cas italià

L'arrepentiment de Basso

Itàlia és el segon país que va continuar amb les investigacions de l'*Operación Puerto*. Dos són els corredors italians suposadament implicats a l'*Operación Puerto*: Ivan Basso i Michele Scarponi.

En un primer moment, ja l'empresa T-Mobile, un dels quatre principals patrocinadors del Deutschland Tour va amenaçar en vetar la participació d'Ivan Basso o de qualsevol altre corredor que se l'hagi implicat a l'*Operación Puerto*.

Fruit del requeriment realitzat pel Tour de France, Ivan Basso, ja va ser baixa d'última hora a la Flèche Wallonne (competició organitzada també per la mateixa societat que organitza el Tour de France, ASO), decisió de comú acord amb el seu equip del moment, Discovery Channel. En el mateix període de temps ja hi havia algunes informacions sobre que la Fiscalia Antidopatge del Comitè Nacional Olímpic Italià (CONI) i la Magistratura Italiana estaven intentant efectuar un test d'ADN a les bosses de sang que presumptament pertanyien a Ivan Basso, sota el pseudònim de "Birillo" encara que en aquell moment es trobaven en poder de la Fiscalia Espanyola. Va provocar el què es va conèixer com a "cas Basso" ja que en data 27 d'octubre de 2006 la Federació Italiana de Ciclisme va arxivar el procediment que tenia obert sobre el corredor per la seva suposada implicació en l'*Operación Puerto*. Fins i tot, el 12 d'octubre de 2006 el CONI va sol·licitar a la Federació Italiana de Ciclisme que arxivés el cas encara que es va reservar el dret a reemprendre'l si sorgissin en un futur altres elements de prova que poguessin justificar l'obertura del procediment disciplinari.

Agents de la Fiscalia de Bèrgam van viatjar a Madrid per recollir mostres de les bosses de sang sota el pseudònim de "Núm. 2 Birillo". A Itàlia, a diferència d'Espanya, el dopatge sí que és delictes penal. En canvi, a Alemanya, Jan Ullrich va seguir el procediment judicial per estafa.

Va ser el 2 de maig de 2007, tres dies abans de l'inici del Giro, quan el CONI va convocar a Ivan Basso per a que es presentés davant del Fiscal Cap del CONI, Ettore Torri, i el seu ajudant cap, Franco Cosenza, després de la reobertura de les investigacions i per presumpta violació de l'article relatiu a l'ús o intenció d'utilització d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit (en aquest cas, la transfusió sanguínia) existent en la normativa antidopatge. El laboratori de la Interpol va rebre set bosses que presumptament pertanyien a Ivan Basso i que són amb les quals havia de comparar el seu ADN.

Massimo Martelli, advocat del corredor, va defensar dient que: "*Ivan ja ha estat jutjat i a més a més tenim un document importantíssim firmat el 29 de març de 2007 pel jutge Antonio Serrano en el qual afirma que tot el que ell tenia ja havia estat remès en una rogatòria*

internacional. Per tant, confirma que no hi ha nous elements sobre Basso respecte als que ja hi va haver quan se'l va jutjar". "Basso ha estat massacrada. Com mai. Quant acabarà tot això? [...] Hi ha 223 bosses de sang i plasma. A dia d'avui hi ha 58 ciclistes implicats. Però les institucions han de reconèixer que falten per identificar molts esportistes".

De la mateixa forma que Jan Ullrich, Ivan Basso rescindeix el contracte amb Discovery Channel de forma voluntària. Segons Ivan Basso, *"va ser una decisió molt difícil, per la meua família i per mi. L'equip està intentant buscar un nou patrocinador (Discovery Channel acaba contracte com a patrocinador a finals de 2007, però, al final, la societat que gestiona l'equip no l'ha trobat) i guanyar les carreres, la meua situació és una distracció en la búsqueda d'ambdós objectius. Tots han de saber que es tracta d'una decisió meua, al cent per cent". "Ningú m'ha demanat que me'n vagi, estic agraït a tot l'equip, als corredors, els quals sempre han cregut amb mi i m'han demostrat un gran respecte; i els desitjo les millors de les sorts. Aquesta decisió és la meua forma de demostrar-los el meu respecte".*

Encara que en un primer moment la Fiscalia italiana va aplaçar la compareixença d'Ivan Basso, el mateix ciclista es va presentar en dies posteriors i de forma espontània davant del CONI admetent la seva pròpia responsabilitat en l'afaire de l'Operación Puerto. El mateix dia va ser interrogat admetent la seva pròpia responsabilitat donant plena col·laboració per aclarir els fets en els que estava implicat.

Basso va acceptar la col·laboració amb el CONI per poder veure reduïda la seva pena de dos a un any cosa que el permetria córrer el Giro de 2008 ja que la justícia esportiva italiana preveu la rebaixa de pena en casos de col·laboració. En canvi el president de la UCI, Pat McQuaid, no es va mostrar partidari a la rebaixa de pena i va anunciar un recurs davant del TAS si les institucions esportives italianes confirmen la seva intenció de castigar únicament en 12 mesos al ciclista.

Tampoc va assumir cap responsabilitat Bjarne Rijs (qui ha confessat haver-se dopat al Tour de 1996, el que va guanyar), director de l'equip CSC, equip on militava Basso al 2006 i que recentment, segons l'agència DPA, dos dels seus corredors d'aquest equip han mostrat irregularitats en controls antidopatge interns realitzats pel propi equip. L'equip CSC va posar en pràctica l'hivern passat un pla de seguiment de salut a tots els seus corredors per evitar casos de dopatge.

Renato Di Rocco, President de la Federació Italiana de Ciclisme, va demanar que *"no es deixés sol". "Ivan ha fet el que tots demanaven a Marco Pantani i que aquest no va fer. Ara us demano en nom del ciclisme que no el deixeu sol".*

Posteriorment, en una conferència de premsa realitzada per Ivan Basso i acompanyat pel seu advocat va desmentir que es dopés o s'hagués dopat, va dir que va estar a punt d'intentar-ho en un moment de debilitat. És a dir, dels diferents càrrecs dels que se l'acusa només va reconèixer l'intent de dopatge: *"en la meua carrera no he assumit cap substància prohibida i menys encara he recorregut a la transfusió. Ara compliré la meua pena i tornaré a córrer".* També va demanar *"respecte"* per haver escollit col·laborar.

El fiscal antidopatge del CONI, Ettore Torri, va afirmar la seva creença en què Ivan Basso no va donar noms per pressions externes, encara que la versió del ciclista és que no va donar noms per què no els coneix.

El CONI ha demanat a la Federació Italiana de Ciclisme la suspensió de 21 mesos a Ivan Basso per utilització de substàncies o mètodes prohibits i per possessió de substàncies i mètodes

prohibits pel CONI. La mesura l'han presa els fiscals antidopatge del CONI: Ettore Torri i Franco Consenza.

Finalment, el corredor italià Ivan Basso ha estat sancionat en 24 mesos de suspensió per la Comissió Disciplinària de la Federació Italiana de Ciclisme. Els dos anys de suspensió conclouran el 24 d'octubre de 2008 ja que la Comissió Disciplinària ha tingut en compte els 236 dies que el ciclista ha estat sense competir.

La confessió de Michele Scarponi

Michele Scarponi és l'altre corredor italià que se l'ha implicat a l'Operación Puerto i, de la mateixa forma, també va haver de declarar davant del CONI. Però, a diferència d'Ivan Basso, Michele Scarponi ha tingut el suport del seu equip, l'Acqua & Sapone. El mateix mànager de l'equip, Palmiro Masciarelli, va explicar en el seu moment que *“fa un mes que ens van dir que no hi havia cap problema amb Scarponi. Nosaltres no prendrem cap decisió fins el 2 de maig [...] fins llavors no prendrem cap decisió”*.

En la declaració que va realitzar el corredor davant del CONI va oferir la seva disponibilitat a oferir una mostra de sang pel test de l'ADN. Hi va acudir en companyia de Palmiro Masciarelli i dels seus advocats Paolo Viviani i Cristina Lancellotti.

Posteriorment, però, de la mateixa forma que Ivan Basso, Michele Scarponi va admetre la seva responsabilitat en l'Operación Puerto i també es va mostrar obert a una total col·laboració. Dies abans el corredor ja havia decidit no participar en el Giro per no crear dificultats al seu equip.

El CONI va demanar a la Comissió Disciplinària de la Federació Italiana de Ciclisme la suspensió cautelar d'Ivan Basso i de Michele Scarponi a partir del 24 i 26 d'abril de forma respectiva.

Michele Scarponi és l'únic corredor que n'ha relacionat d'altres. Ha relacionat a Mario Cipollini (ja retirat) i a Eddy Mazzoleni (ciclista de l'equip Astana, podi en el present Giro, investigat per dopatge, ara retirat i, a la vegada, cunyat d'Ivan Basso). Scarponi ha estat suspès per 18 mesos pel CONI per haver intentat fer ús de substàncies prohibides. La sanció conclou el 15 de novembre de 2008 ja que se li ha tingut en compte els 59 dies que ha estat sense competir des del dia 15 de maig de 2007.

Els altres esportistes a l'Operación Puerto

Des d'un primer moment la mateixa Guardia Civil, mai ha parlat de només ciclistes, a més, el Secretario General para el Deporte, Jaime Lissavetzky declarava que *“vamos a levantar todas las alfombras”*. I per si no n'hi hagués prou, el mateix metge, Eufemiano Fuentes, en l'entrevista concedida al programa “El Larguero” de la Cadena SER el dimarts 4 de juliol de 2007 anunciava que des d'algunes instàncies (algunes més importants que altres) només relacionaven ciclistes a l'Operación Puerto. El metge declarava que *“estic molt indignat. Ni són tots els que estan ni estan tots els que són. Han sortit noms de gent que ni conec i altres que no han sortit i no sé per què, però el meu secret professional m'impedeix revelar-los. He estat pioner en moltes coses i no sé si he de ser-ho a l'hora de desmuntar trames d'hipòcrites que hi ha en aquest món. Tractaments només per ciclistes? Això també em té indignat. També he treballat en altres*

esports com l'atletisme, el tennis o el futbol. Falten molts noms, hi ha hagut una filtració selectiva. No sé per què. He treballat amb equips de futbol de la Lliga espanyola, de Primera i de Segona, que han millorat el rendiment. Si no he fet aquests tractaments sí que els he recomanat". Els ciclistes implicats a la xarxa de dopatge són només un 30% del total.

De fet el mateix president de la UCI, a meitats de setembre de 2006, va anunciar a les pàgines del diari De Telegraaf, quan va viatjar a Espanya per sol·licitar informació sobre l'Operación Puerto, que li van comunicar que el problema afectava a "200 esportistes, un 30% són ciclistes, un 30% són futbolistes, un 20% són tennistes i la resta són atletes. Fins ara no ha sortit cap altre nom i els polítics neguen que el tennis i el futbol estiguin implicats quan el propi Eufemiano Fuentes va dir el contrari".

Les filtracions o relacions d'esportistes diferents a ciclistes que se'ls ha relacionat amb l'Operación Puerto majoritàriament sempre han estat fetes per mitjans no espanyols. Només la revista Entrevista relacionava al boxejador Kiko La Sensación Martínez amb l'Operación Puerto.

Quan la Guardia Civil anunciava que posseïa gravacions i vídeos on apareixien esportistes molt importants a nivell mundial, des d'aquest moment, de seguida es va anunciar, des de mitjans francesos i espanyols (Onda Cero a través de Javier Ares), que el tennista Rafa Nadal i diversos jugadors del Real Madrid C.F. hi estaven implicats. Els noms no han estat mai confirmats però tampoc desmentits. No va ser fins al cap d'un temps, després de les conseqüències desastroses que ha comportat pel ciclisme, que Jaime Lissavetzky va anunciar que només hi havia ciclistes.

A la primera setmana de desembre de 2006, el setmanari especialitzat en ciclisme Meta2Mil titulava a plana completa que "No sólo había ciclistas" fent referència així a l'Operación Puerto. El dia 1 de desembre de 2006 el director del mateix setmanari, Chema Rodríguez, plega del seu càrrec sense donar cap motiu després de portar en el mateix una vintena d'anys. I, a finals de la primera setmana de desembre de 2006, el prestigiós diari francès Le Monde publicava que 4 equips de futbol de primera divisió de la Lliga espanyola estaven implicats a l'Operación Puerto segons documents confidencials: F.C. Barcelona, Real Madrid C.F., Real Betis Balompié i Valencia C.F. La mateixa FIFA ha demanat a les autoritats espanyoles que li donin a conèixer els possibles futbolistes que hi haguessin implicats però mai ha arribat a tenir una resposta clara per part d'aquestes. Recentment s'ha tornat a dirigir a les autoritats espanyoles Joseph Blatter, "sabem que el ciclisme és part de la investigació, però volem saber qui més hi està implicat". La seva intenció és que "es reobri el cas, fins i tot encara que hi hagi el risc que afecti a ciclistes". "Se'ns ha dit que no, i en cas de ser així voldria tenir coneixement per escrit".

Segons Le Monde, (el Grupo Prisa va adquirir a finals d'octubre de 2005 el 17% d'aquest diari) els documents que relacionaven a aquests equips no eren nominatius (no mostraven noms de futbolistes) però sí que mostraven a través d'una sèrie de símbols i sigles que era recomanada la utilització de productes dopants. Le Monde també va preguntar a Eufemiano Fuentes sobre el fet de que en l'informe de la Guardia Civil només apareixien noms de ciclistes, ell va contestar que "s'hauria de fer la pregunta a qui ha elaborat l'informe. Jo crec que hi ha esports amb menys defensa (eludint al ciclisme) que altres. Hi ha esports contra els que pots no pots anar i que tenen una maquinària legal més poderosa per defensar-se. I li podria costar el lloc a qui governa a l'esport actualment (Jaime Lissavetzky)."

Equips de futbol que Le Monde va implicar en el cas:

- **F.C. Barcelona.** Segons el mateix diari, el document sobre el programa de la temporada 2005/06 d'aquest equip estava elaborat per respondre a l'objectiu principal del club (la Champions League, competició que va guanyar) i les cites internacionals dels jugadors (el Mundial d'Alemanya 2006). Sempre segons el mateix diari, unes fletxes indicant amunt o avall corresponien als períodes de competició intensa o d'exàmens físics. En funció d'aquestes cites i del calendari dels partits de la Lliga espanyola, que també la va guanyar aquest equip la temporada anterior, hi ha anotats signes manuscrits corresponents a períodes de preparació o de recuperació. Aquestes inscripcions codificades són, segons el diari, les mateixes trobades en els plans de preparació pels corredors de l'equip Liberty i ja explicades en un punt anterior.

El Barça va realitzar dues ofertes per contractar a Eufemiano Fuentes com a metge de l'equip a l'any 1996 i 2001 de la qual el mateix metge ha dit que de la segona "*no en vull ni parlar*". Segons el metge el club català volia "*el que volen tots els esportistes: seguiment, control i assistència mèdica per optimitzar el rendiment, evitar les lesions i retardar l'aparició de fatiga, planificació, modificació d'entrenament, planificació dietètica, posada en pràctica de normes i hàbits i, per suposat un control mèdic exhaustiu amb estudis, anàlisis biològics i tractaments quan arribaven certes anomalies o patologies*".

- **València C.F.** En una entrevista a Incontro, una ràdio italiana, el representant Ernesto Bronzzetti va relacionar a jugadors d'aquest equip: Mendieta, Gerard, Farinós o Kily entre d'altres. Eufemiano Fuentes va viure durant un temps a València.
- **Real Madrid C.F.** Des de diversos mitjans s'ha relacionat a jugadors del Real Madrid a l'*Operación Puerto*. Alguns mitjans parlen d'entre 5 o 6 jugadors d'aquest equip.
- **Betis.** En la nova documentació que li ha arribat al jutge sobre el cas, hi figura aquest equip.

Quan el diari Le Monde li va preguntar sobre les seves relacions amb el F.C. Barcelona i el Real Madrid Eufemiano Fuentes es va negar a respondre dient que "*m'han amenaçat de mort. M'han dit que si deia certes coses la meva família i jo podríem tenir greus problemes. M'han amenaçat tres vegades i no m'amenaçaran una quarta vegada*".

Respecte als atletes tothom ha pogut veure les imatges que va mostrar la Guardia Civil sobre el registre en l'*Operación Puerto*, i tothom ha pogut veure com es mostrava un calendari amb anotacions que coincidia en dates amb l'Europeu d'atletisme que se celebrava el mateix estiu.

A més, segons ja han publicat diversos mitjans com el Norte de Castilla i coincidint amb l'Europeu Indoor d'atletisme, s'ha publicat que els investigadors han dipositat davant del jutge Antonio Serrano més documentació que connecten al metge amb l'atletisme. El Jutjat 31 de la Plaza Castilla té com a documentació taules d'entrenament de 2002 dissenyades per Eufemiano Fuentes dividides per setmanes i dies i anotacions en cada casella (força, tècnica, velocitat, descans o regeneració). Es distingeixen amb asteriscos les competicions més importants de l'any a l'aire lliure. En aquell estiu de 2002 sobresortien el Campionat d'Espanya (20/21 de juliol) a Salamanca i els Campionats d'Europa de Munich (6/11 d'agost). Va ser el millor torneig

continental de la selecció espanyola en la seva història. Van aconseguir 6 medalles d'or d'un total de 15.

També té altra documentació com un fax de maig de 2002 enviat per l'ex atleta Rosa Colorado on li envia resultats d'analítiques d'immunologia, al·lèrgia i de serologia que corresponien a dues fondistes: Teresa Recio, campiona d'Espanya dels 5.000 (1995) i 10.000 metres (1999, 2000 i 2005) i mitja maratón (1996); i, a Beatriz Santiago. Segons les biografies, Rosa Colorado és l'entrenadora d'aquestes dues atletes.

En aquesta mateixa documentació que va arribar al Jutjat també hi ha una fulla d'un almanac amb anotacions manuscrites del metge en les que apareixen els següents noms sota "previsiones": atletas, Pepito, Oso, Manuelo, Hnos, Niño, You, Míos, Catalán, Guti tes. També hi apareix el Betis. Algun d'aquestes noms si segueix el mateix criteri que els ciclistes, no costarien gaire de deduir.

Els ciclistes han realitzat dues plantades: la primera va ser als Campionats d'Espanya de ruta de 2006 on reclamaven que s'acabessin les filtracions, que el sumari es fes seguint amb la llei i que sortissin tots els noms de tots els esports però de forma segura. La segona, va ser a l'inici de la Paris-Nice on protestaven per l'arxiu del cas sense haver arribat fins al final i sense saber del cert tots els ciclistes implicats i els que se'ls ha implicat però no tenen res a veure.

Perquè no s'han investigat els ordinadors decomissats durant els registres de l'*Operación Puerto*? No és important la informació que poden tenir?

La relació amb la llei antidopatge i les coincidències entre dates

Primer de tot, l'inici de l'*Operación Puerto* coincideix amb el fet de que s'estava tramitant l'últim avantprojecte de llei de la Ley Antidopaje. El projecte de la Ley Orgánica de Protección de la Salud y la Lucha contra el Dopaje va passar pel Congrés dels Diputats, un dels últims passos abans de l'aprovació definitiva. Aquell dia expirava el termini per la presentació d'esmenes. ERC va retirar la seva a la totalitat i el text ja va passar a tramitar-se a la Comisión de Educación y Ciencia del Congrés. Per tant, mentre s'estava redactant la llei, la majoria de grups polítics no mostraven acord en la totalitat de la llei. S'estava en la discussió de diversos punts i, per tant, el PSOE, impulsor de la llei era molt probable que no aconseguís aprovar la llei, almenys per una gran majoria.

D'aquí en surt el gran problema de l'*Operación Puerto*: la irretroactivitat de la llei. La precipitació en l'aprovació de la llei i l'esclat de l'*Operación Puerto* porta com a conseqüència que el que indica la llei no es pugui aplicar a l'*Operación Puerto*. Fins i tot s'ha imputat a un oficial de la Guardia Civil per falsedat a l'*Operación Puerto*.

L'*Operación Puerto* va tenir una gran importància en l'aprovació de l'últim projecte de llei tres dies després que sortís a la llum. L'*Operación Puerto* justificava l'aprovació de la llei malgrat els efectes desastrosos que ha tingut encara que es perjudiqués a un esport. S'ha cregut que l'aprovació és més una acció de polititzar per semblar que les coses es fan bé i justificar el què és difícil de justificar que no pas una acció social. No s'ha actuat de la forma deguda. I al ciclisme ha pagat un preu massa elevat.

Les reaccions polítiques tampoc es van fer esperar. Eren majoritàriament tot el què s'ha criticat a l'*Operación Puerto* des de premses, a violació de drets fins a filtracions interessades:

- **Francisco Antonio González (PP):** Va expressar el recolzament a la Ley per part del seu grup. Va acusar al CSD de tenir “*massa pressa*” i que segons Jaime Lissavetzky “*suposaria un abans i un després en aquesta lluita i i tant que l’ha suposat*”. “*Hi ha 58 esportistes que han estat trepitjats en els seus drets fonamentals, apartats, com a conseqüència de tantes presses, sense tenir la mínima possibilitat de defensar-se davant quelcom que no està sentenciat ni inclòs en el sumari*”. “*Hi ha esportistes que han hagut de demanar un certificat al Jutjat per demostrar que no hi estan implicats*”. “*Per tenir massa pressa i per la publicitat hi ha persones que se’n poden anar de rosetes i institucions de l’Estat en entredit*”. “*Tinc sabor agre dolç. A veure com reposem l’honor i el dret al treball d’aquestes persones. En aquesta Cambra ens hem de preocupar d’això, La Llei és bona i esperem que aquest moment sí sigui el punt d’inflexió*”. Fora de la Cambra va declarar que “*o a la Ministra no l’han informat o menteix*” .
- **Josep Maldonado (CiU):** Els seu grup va votar a favor esperant que aquesta llei “*sigui un instrument per lluitar contra les trampes, però sense fer campanyes publicitàries (referent a l’Operación Puerto)*”. “*Les persones que van ser denunciades en els mitjans de comunicació avui han de clamar contra l’administració i els polítics, que de forma excessivament publicitada van donar noms. Vull fer una crida per a que el ciclisme recuperi la dignitat, però on no hi hagi proves busquem-les sense campanyes*”.
- **Aitor Esteban (PNB):** va parlar de “*satisfacció limitada*” ja que “*unes quantes de les demandes sobre temes competencials no s’han reflectit*”. “*Esperem que la llei sigui eficaç i que no es repeteixin alguns incidents com l’Operación Puerto que sembla que està quedant en un fiasco per falta de proves. Aquesta lluita s’ha de fer amb eficàcia, però no fer les coses sense proves i sense tancar totes les investigacions que porten a la deducció que hi ha dopatge*”.

També hi ha altres coincidències:

- Coincideix l’aixecament del sumari (o de part d’ell) amb al proximitat imminent del Tour de France.
- La publicació de sobrenoms d’atletes coincideix amb l’Europeu Indoor. Aquí, la repercussió i publicitat, a diferència de quan es parla de ciclistes, va ser nul·la.
- La publicació de l’arxiu del cas amb el derbi de futbol Barça-Madrid cosa que també va provocar que la repercussió també fos nul·la.

Encara que sembli impossible després de veure totes les conseqüències que ha portat l’Operación Puerto en tots els seus aspectes, Jaime Lissavetzky va declarar en una entrevista al diari El País que “*els temps de la justícia esportiva i ordinària no solen anar junts. Ens estem enfrontant a una situació nova on em preocupen els ciclistes. Tant si s’han dopat com si no. El limb jurídic és sempre negatiu. Però també crec que el ciclisme actua, més que per objectius, segons els esdeveniments i massa sovint per sobresalts. És una patologia que s’ha de corregir i crec que ha arribat el moment de que el ciclisme faci una gran sentada. Hi ha masses convulsions, enfrontaments, disparitat de criteris, organitzadors contra federatius, federacions contra la UCI, discrepàncies amb l’AMA...Aquesta és una realitat. I llavors hi ha el Codi Ètic, que els ciclistes pensen que vulneren els seus drets fonamentals.*”

Ho diu la mateixa persona que quan se li va preguntar sobre els danys que ha provocat l'Operación Puerto ell va contestar que *“no sé si ha fet mal a moltes persones o no. No he tingut relació ni coneixement d'aquest assumpte sinó pels mitjans de comunicació. Si han sortit noms no té res a veure amb mi ni amb el CSD. Si s'han produït danys seran els tribunals qui ho jutgin”*.

Ho diu la mateixa persona que va ser acusada per part de la COPE de que familiars seus i de Rafael Blanco (director del CSD) van viatjar al Mundial de Bàsquet de Japó amb diner de fons públic. Per exemple, sempre segons la COPE, Pilar Tijeras, l'esposa de Jaime Lissavetzky, va viatjar el 27 d'agost en Gran Classe (superior a Primera) i només el bitllet costava 6.520,92 €. Rafael Blanco, el director del CSD, ho va fer en primera per 5.309,92 €. Una mica menys costaven els passatges de la seva esposa i el seu fill, María Antonia Carmona i Rafael Blanco Carmona: 5.309,58 €.

Ho diu la mateixa persona que ocupant el càrrec que ocupa (Secretario de Estado para el Deporte) no va ser capaç de quedar-se al que quedava de la inauguració del Mundial de Ciclisme en Pista celebrat al nou velòdrom de Mallorca (el Palma Arena) després de patir una avaria l'ascensor pel qual es dirigia a la llotja del velòdrom. Es va dirigir directament a l'aeroport. Tampoc tenia dret a paraula en la inauguració del Palma Arena.

Bibliografia bàsica

Diaris i emissores de ràdio

Diario AS. *Grupo Prisa*

Diario EL PAIS. *Grupo Prisa*

Diario Marca. *Grupo Recoletos*

Cadena SER. *Grupo Prisa*

El Correo. *Grupo Vocento*

El Mundo Deportivo. *Grupo Godó*

Onda Cero. *Grupo Antena 3*

Setmanaris:

Meta2Mil. Periódico de Ciclismo

Revistes

Ciclismo a Fondo. *Motorpress Iberica*

Monográficos Ciclismo a Fondo. *Motorpress Iberica*

Llibres

“Cumbres de Leyenda”. *RBA Editores*. CARLOS ARRIBAS i SERGI LOPEZ-EGEA

“Vademecum Internacional 2002”. 43a edició. 2002. *Medicom SA (Madrid)*

“Medicina Interna”. HARRISON. 5a edició. 1981. *La Prensa Medica Mexicana*. Tom I i II

“Farmacología”. F. GARCIA VALDECASAS. 7a edició. *A.G. Guscó*

Codis i altres

Codi AMA

Codi Ètic UCI ProTour

Conveni Col·lectiu de Ciclisme

Informe de La Guardia Civil sobre l'Operación Puerto

Enllaços web

www.todociclismo.com

www.cyclingnews.com

www.velo-club.net

www.uci.ch

www.iciprotour.com

www.rfec.com

www.cycling4all.com

www.memoire-du-cyclisme.net

www.tuttobiciweb.it

www.cyclisme-caisse-epargne.fr

www.team-cv.com

www.unibetcycling.com

www.saunierduvalteam.com

www.wada-ama.org

www.cerodopaje.com